

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 125

trettionionde årgången

23 maj 1996

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 894/96 av den 29 april 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 805/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött 1
- ★ Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG 3
- ★ Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG 10
- ★ Rådets direktiv 96/24/EG av den 29 april 1996 om ändring av rådets direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar 33
- ★ Rådets direktiv 96/25/EG av den 29 april 1996 om avyttring av foderråvaror, med ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG, och med upphävande av direktiv 77/101/EEG 35

2

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 894/96

av den 29 april 1996

om ändring av förordning (EEG) nr 805/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

med beaktande av att Europaparlamentet vid flera tillfällen uttalat sig till förmån såväl för bibehållandet av totalförbudet mot tillväxtbefrämjande ämnen vid djuruppfödning som för en förstärkning av övervakningen, kontrollen och påföljderna av detta förbud, och

med beaktande av följande:

Användning av otillåtna ämnen eller produkter, enligt gemenskapens tillämpliga regelverk inom den veterinära sektorn, särskilt ämnen med hormonell verkan, medför en påtaglig risk för människors hälsa. Erfarenheterna visar att användningen av dessa ämnen eller produkter kan skada nötboskapsprodukternas rykte hos konsumenterna och också leda till en störning av jämvikten på nötköttsmarknaden. Med hänsyn till dessa ämnens påverkan på köttutbytet kan illegal användning av dem dessutom ge de berörda producenterna ekonomiska fördelar som kan leda till en snedvridning av marknaden. En grundlig undersökning av den aktuella situationen har klart visat att de åtgärder som hittills vidtagits mot användningen av dessa ämnen eller produkter inte är tillräckliga för att garantera att de tillämpliga bestämmelserna följs. Det finns därför anledning att skärpa i synnerhet påföljderna.

Varje producent bör vara helt och hållet ansvarig för att de djur som denne håller i sin anläggning inte illegalt tillförs sådana ämnen eller produkter som avses ovan. För att ytterligare betona vikten av detta ansvar är det nödvändigt att i fall där förbjudna ämnen, eller tillåtna ämnen eller produkter som använts illegalt, påvisas hos en producers nötboskap, under ett år utesluta denne från alla bidrag och/eller kompensationsbidrag för nötboskap; om överträdelsen upprepas kan uteslutningen förlängas upp till fem år. För att påföljderna skall ha kvar sin fulla verkan bör de tillämpas även när otillåtna ämnen eller produkter eller när tillåtna ämnen eller produkter som innehas illegalt påträffas i anläggningen eller när producenten motsätter sig verkställandet av veterinärkontroller.

Förordning (EEG) nr 805/68⁽⁴⁾ bör därför ändras,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 4 j i förordning (EEG) nr 805/68 skall ersättas med följande:

”Artikel 4 j

1. När rests substanser av ämnen som är förbjudna enligt direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG, 88/299/EEG, och direktiv 96/22/EG(*) eller när rests substanser av ämnen som enligt dessa rättsakter är tillåtna men som används illegalt uppdagas enligt tillämpliga bestämmelser i direktiven 85/358/EEG, 86/469/EEG

⁽¹⁾ EGT nr C 302, 9.11.1993, s. 25 och EGT nr C 222, 10.8.1994, s. 17.

⁽²⁾ EGT nr C 128, 9.5.1994, s. 101.

⁽³⁾ EGT nr C 52, 19.2.1994, s. 30.

⁽⁴⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2417/95 (EGT nr L 248, 14.10.1995, s. 39).

och 96/23/EG(**) i ett djur från en producents nötkreaturbestand eller när ett otillåtet ämne eller produkt, eller ett ämne eller en produkt som är tillåtet enligt direktiven om användningsförbud men som innehåller illegalt, upptäcks i producentens anläggning i någon som helst form skall denne, under det verksamhetsår då upptäckten görs, inte ha rätt att motta det belopp som avses i bestämmelserna i detta avsnitt och från de kompensationsbidrag som avses i avdelning VI i förordning (EEG) nr 2328/91 för nötkreatur.

Om överträdelsen upprepas och beroende på hur allvarlig den är får uteslutningsperioden förlängas upp till fem år från och med det år då upprepningen konstaterades.

2. Om ägarén eller innehavaren av djuren förhindrar genomförandet av inspektioner och prover som är nödvändiga för tillämpning av nationella planer för övervakning av restsubstanser samt undersökningar och kontroller som genomförs enligt direktiven om kontroll som avses i punkt 1, skall de påföljder som föreskrivs i den punkten tillämpas.

3. Kommissionen skall enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 27 anta föreskrifter för tillämpningen av denna artikel.

(*) Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell eller tyreostatisk verkan samt av β -agonister i animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 3).

(**) Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 10)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 29 april 1996.

På rådets vägnar
W. LUCHETTI
Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 96/22/EG

av den 29 april 1996

om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Genom rådets direktiv 81/602/EEG⁽⁴⁾ förbjöds vissa ämnen med hormonell eller tyreostatisk verkan och genom direktiv 88/146/EEG⁽⁵⁾ förbjöds användningen av vissa ämnen med hormonell verkan i animalieproduktion men tilläts samtidigt vissa undantag.
2. I rådets direktiv 88/299/EEG⁽⁶⁾ fastställs villkor för undantag från förbudet att handla med vissa djurkategorier som anges i artikel 7 i direktiv 88/146/EEG, samt kött från dessa.
3. Vissa substanser med tyreostatisk, östrogen, androgen eller gestagen verkan kan, p.g.a. de rests substanser de ger i kött och andra livsmedel av animaliskt ursprung, vara farliga för konsumenterna och de kan även påverka kvalitén i livsmedel av animaliskt ursprung.
4. Nya ämnen med anabol verkan såsom β -agonister används illegalt vid uppfödning i syfte att stimulera djurens tillväxt och produktivitet.

⁽¹⁾ EGT nr C 302, 9.11.1993, s. 8, EGT nr C 222, 10.8.1994, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr C 128, 9.5.1994, s. 107.

⁽³⁾ EGT nr C 52, 19.2.1994, s. 30.

⁽⁴⁾ EGT nr L 222, 7.8.1981, s. 32. Direktivet senast ändrat genom direktiv 85/358/EEG (EGT nr L 191, 23.7.1985, s. 46).

⁽⁵⁾ EGT nr L 70, 16.3.1988, s. 16. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁶⁾ EGT nr L 128, 21.5.1988, s. 36.

5. Resultaten från den undersökning som genomfördes av kommissionen 1990 till 1992 i medlemsstaterna visar på stor tillgång av β -agonister i animalieproduktionen vilket gynnar illegal användning.
6. Olämplig användning av β -agonister kan innebära allvarlig fara för människors hälsa. För konsumenternas skull bör innehav av β -agonister liksom tillförsel till alla slags djur samt avyttring för detta syfte förbjudas. Innehav av stilbener och tyreostatiska medel liksom tillförsel till alla slags djur och avyttring bör också förbjudas. Användningen av andra ämnen bör regleras.
7. Tillförsel av läkemedel baserade på β -agonister kan emellertid tillåtas i noggrant definierade terapeutiska syften för vissa kategorier nötkreatur, hästdjur och sällskapsdjur.
8. Det är dessutom nödvändigt att garantera alla konsumenter samma villkor vid anskaffande av kött och livsmedel från kött, samt att erbjuda dem en produkt som motsvarar deras förväntningar. Med tanke på konsumenternas mottaglighet kan möjligheterna att få avsättning för produkterna i fråga härigenom enbart öka.
9. Det är lämpligt att behålla förbudet mot hormonella ämnen i tillväxtbefrämjande syfte. Om tillförsel av vissa ämnen kan tillåtas i terapeutiskt eller zootekniskt syfte skall den noggrant kontrolleras för att undvika varje form av felaktig användning.
10. Bristande harmonisering på gemenskapsnivå beträffande karenstid och de stora skillnader som föreligger mellan medlemsstater, särskilt beträffande godkända veterinärmedicinska läkemedel som innehåller hormonella substanser eller β -agonister, gör att maximala karenstider för dessa läkemedel i harmoniseringssyfte bör bestämmas.
11. Levande djur som behandlas på detta sätt i terapeutiskt eller zootekniskt syfte och kött från dessa djur kan i princip inte bli föremål för handel med tanke

på den inverkan det skulle ha på en effektiv kontroll av systemet. Undantag från detta förbud kan emellertid göras under vissa villkor beträffande handel inom gemenskapen och import från tredje land av djur avsedda för avel samt av uttjänata avelsdjur.

12. Undantag kan tillåtas om tillräckliga garantier ges för att förebygga obalans i handeln. Dessa garantier bör gälla produkter som kan användas, villkor för deras användning och kontroll av dessa villkor, särskilt när det gäller att respektera den nödvändiga karenstiden.
13. Effektiv kontroll av tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv bör säkerställas.
14. Direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG bör upphävas.
15. För att illegal användning av tillväxtbefrämjande och produktivitetshöjande medel i animalieproduktion skall kunna bekämpas effektivt i alla medlemsstater bör de åtgärder som skall vidtas organiseras på gemenskapsnivå.
16. Den 18 januari 1996 uppmanades kommissionen och rådet av Europaparlamentet att fortsätta att motsätta sig import av hormonbehandlat kött till gemenskapen; parlamentet önskade att totalförbudet mot användning av tillväxtbefrämjande medel i uppfödningen skulle kvarstå och uppmanade i detta syfte rådet att snarast anta kommissionens förslag om vilket parlamentet yttrat sig den 19 april 1994.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I detta direktiv tillämpas de definitioner för kött och köttprodukter som återfinns i direktiv 64/433/EEG⁽¹⁾, 71/118/EEG⁽²⁾, 77/99/EEG⁽³⁾, 91/495/EEG⁽⁴⁾ för vattenbruksprodukter som återfinns i direktiv

⁽¹⁾ EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/23/EG (EGT nr L 243, 11.10.1995, s. 7).

⁽²⁾ EGT nr L 55, 8.3.1971, s. 23. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/68/EG (EGT nr L 332, 20.12.1995, s. 10).

⁽⁴⁾ EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 41. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

91/493/EEG⁽⁵⁾, samt de definitioner för veterinärmedicinska läkemedel som återfinns i direktiv 81/851/EEG⁽⁶⁾ och 81/852/EEG⁽⁷⁾.

2. Dessutom avses med

- a) *husdjur*: tama djur av arterna nötkreatur, svin, får, getter, hovdjur, fjäderfä och kaniner, samt vilda djur av dessa arter och vilda idisslare, uppfödda i hägn,
- b) *terapeutisk behandling*: tillförsel av godkända ämnen – genom tillämpning av artikel 4 i det här direktivet, till ett enstaka husdjur i syfte att, efter undersökning av en veterinär, behandla fertilitetsstörningar inklusive avbrytande av oönskad dräktighet – och när det gäller β -agonister, för att motverka livmoderkontraktioner hos kor vid kalvning samt behandla andnings-svårigheter och motverka livmoderkontraktioner hos hästdjur som uppfötts av andra skäl än för köttproduktion,
- c) *zooteknisk behandling*:
 - i) tillförsel till enstaka husdjur av ett av de ämnen som tillåts enligt artikel 5 i detta direktiv, i syfte att synkronisera östrus och förbereda donatorer och recipienter vid implantation av embryon, efter det att djuret undersökts av veterinär eller enligt artikel 5, stycke 2, på dennes ansvar,
 - ii) till vattenbruksdjur, till en avelsgrupp i syfte att erhålla inverterat kön, efter förskrivning av veterinär och på dennes ansvar,
- d) *illegal behandling*: användning av icke godkända ämnen eller produkter eller användning av enligt gemenskapslagstiftningen godkända ämnen eller produkter för andra ändamål eller på andra villkor än vad som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen eller — i förekommande fall — i de olika nationella lagstiftningarna.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall säkerställa att följande förbjuds:

- a) Avyttring av stilbener, stilbenderivat, deras salter och estrar samt tyreostatiska ämnen för tillförsel till alla slags djur.
- b) Avyttring av β -agonister för tillförsel till djur vars kött och produkter är avsedda för konsumtion i andra syften än de som avses i artikel 4.2.

⁽⁵⁾ EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/71/EG (EGT nr L 332, 30.12.1995, s. 40).

⁽⁶⁾ EGT nr L 317, 6.11.1981, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/40/EEG (EGT nr L 214, 24.8.1993, s. 31).

⁽⁷⁾ EGT nr L 317, 6.11.1981, s. 16. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/40/EEG (EGT nr L 214, 24.8.1993, s. 31).

Artikel 3

Medlemsstaterna skall säkerställa att följande förbjuds:

- a) Tillförsel av ämnen med tyreostatisk, östrogen, androgen eller gestagen verkan, samt β -agonister till ett husdjur eller vattenbruksdjur, oavsett på vilket sätt det sker.
- b) Innehav av djur som avses i a i ett jordbruksföretag, utom under officiell kontroll samt avyttring eller slakt, som livsmedel, av husdjur eller vattenbruksdjur som innehåller ämnen som avses i a eller i vilka förekomsten av sådana ämnen har konstaterats, utom i det fall det kan bevisas att dessa djur har behandlats enligt artikel 4 eller 5.
- c) Avyttring av vattenbruksdjur, som livsmedel, om djuren tillförts ämnen som avses i a, samt bearbetade produkter av dessa djur.
- d) Avyttring av kött från djur som avses i b.
- e) Bearbetning av kött som avses i d.

Artikel 4

Trots artikel 2 och 3, får medlemsstaterna tillåta följande:

1. Tillförsel till husdjur i terapeutiskt syfte av östradiol 17 β , testosteron, progesteron eller derivat som efter resorption på platsen för applicering vid hydrolysis bildar den ursprungliga komponenten. Veterinärmedicinska läkemedel som används för terapeutisk behandling skall uppfylla föreskrifterna för avyttring enligt direktiv 81/851/EEG och kan tillföras endast av veterinär på husdjur som noggrant identifierats och i form av injektion eller för behandling av äggstocks-rubbnings i form av vaginalspiral, men inte i form av implantat. Behandling av identifierade djur skall registreras av den ansvarige veterinären. Denne skall i ett register, som kan vara det som föreskrivs i direktiv 81/851/EEG, anteckna minst följande upplysningar:
 - slag av behandling,
 - slag av godkända produkter,
 - behandlingsdatum,
 - behandlade djurs identitet.

Detta register skall på begäran ställas till behörig myndighets förfogande.

2. Tillförsel i terapeutiskt syfte av registrerat veterinärmedicinskt läkemedel som innehåller
 - i) trenbolon allyl som skall intas oralt eller β -agonister till hästdjur eller sällskapsdjur under förutsättning att de används enligt tillverkarens specifikationer,
 - ii) β -agonister i form av injektion för att motverka livmoderkontraktioner hos kor i samband med kalvning.

Tillförseln skall utföras av veterinär eller, vad beträffar veterinärmedicinska läkemedel enligt i, på dennes direkta ansvar; behandlingen skall registreras av den ansvarige veterinären, och minst de upplysningar som anges i punkt 1 skall anges.

Innehav av veterinärmedicinska läkemedel som innehåller β -agonister vilka kan användas för att motverka livmoderkontraktioner är förbjuden.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket i punkt 2 ii är emellertid terapeutisk behandling förbjuden för produktionsdjur, inklusive uttjänta avelsdjur.

Artikel 5

Trots artikel 3 a och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2, kan medlemsstaterna i zootekniskt syfte tillåta tillförsel till husdjur av veterinärmedicinska läkemedel med östrogen, androgen eller gestagen verkan, godkända enligt direktiv 81/851/EEG och 81/852/EEG. Tillförseln skall utföras av en veterinär till noggrant identifierade djur och behandlingen skall registreras av den ansvarige veterinären enligt artikel 4.1.

Medlemsstaterna kan emellertid tillåta att synkronisering av östrus samt förberedelser av donatorer och recipienter för implantation av embryon inte utförs av veterinär utan endast på dennes ansvar.

När det gäller vattenbruksdjur kan fiskyngel behandlas med veterinärmedicinska läkemedel med androgen verkan under de tre första månaderna för att erhålla inverterat kön; medicinerna skall vara godkända enligt direktiv 81/851/EEG och 81/852/EEG.

I de fall som avses i denna artikel, skall veterinären utfärda ett recept som inte kan förnyas, i vilket den aktuella behandlingen skall specificeras och nödvändig mängd av produkten anges, och veterinären skall också registrera förskrivna produkter.

Behandling i zootekniskt syfte är emellertid förbjuden på produktionsdjur, inklusive under gödningsperiod för uttjänta avelsdjur.

Artikel 6

1. Hormonprodukter och β -agonister vars tillförsel till husdjur enligt artikel 4 och 5 är tillåten, skall motsvara kraven i direktiv 81/851/EEG och 81/852/EEG.

2. Följande kan emellertid inte tillåtas enligt punkt 1:

a) Nedanstående hormonprodukter:

- i) Produkter med depåeffekt.
- ii) Produkter där karenstiden är längre än 15 dygn efter behandling.
- iii) Produkter
 - som är godkända enligt de bestämmelser som var i kraft före ändringen genom förordning (EEG) nr 2309/93⁽¹⁾,
 - med okända användningsvillkor,
 - för vilka det inte finns någon reagens eller utrustning som krävs till analysmetoder för att upptäcka förekomst av restsubstanser som överstiger de tillåtna gränserna.

b) Veterinärmedicinska läkemedel som innehåller β -agonister med en karenstid som överstiger 28 dygn efter avslutad behandling.

Artikel 7

1. I handelssyfte kan medlemsstaterna tillåta avyttring av djur avsedda för avel, eller uttjänta avelsdjur, som under sin aktiva period varit föremål för någon av behandlingarna enligt artikel 4 och 5, samt tillåta anbringande av gemenskapens kontrollmärke på kött från sådana djur, om villkoren i artikel 4 och 5 och om minimal karenstid enligt artikel 6.2 a ii eller b eller karenstiden som avses i avyttringstillståndet respekteras.

Handel med hästar med högt värde, särskilt kapplöpningshästar, tävlingshästar, cirkushästar eller hästar avsedda för betäckning eller utställning, inklusive registrerade hästdjur som tillförts veterinärmedicinska läkemedel innehållande trenbolon allyl eller β -agonister i de syften som anges i artikel 4, kan emellertid äga rum innan karenstiden är över, under förutsättning att villkoren för tillförsel har uppfyllts och att slag av behandling samt datum för behandling anges på det intyg eller pass som följer med dessa djur.

⁽¹⁾ EGT nr L 214, 24.8.1993, s. 1.

2. Kött eller produkter från djur som tillförts ämnen med östrogen, androgen eller gestagen verkan eller β -agonister kan enligt reglerna om undantag från detta direktiv avyttras för konsumtion endast om djuren i fråga har behandlats med veterinärmedicinska läkemedel som uppfyller kraven i artikel 6, och under förutsättning att den föreskrivna karenstiden har iakttagits innan djuren slaktas.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall säkerställa följande:

- 1) Att innehav av ämnen som avses i artikel 2 och artikel 3 a begränsas till personer som har tillstånd enligt nationell lagstiftning i enlighet med artikel 1 i direktiv 90/676/EEG⁽²⁾, vid import, tillverkning, lagring, distribution, försäljning eller användning.
- 2) Att utöver de kontroller som föreskrivs i direktiv om avyttring av olika produkter i fråga, de officiella kontrollerna enligt artikel 11 i direktiv 96/23/EG⁽³⁾ genomförs av behöriga nationella myndigheter utan förvarning i syfte att konstatera
 - a) om förbjudna ämnen eller produkter som är avsedda för tillförsel till djur i tillväxtbefrämjande syfte enligt artikel 2 innehas eller förekommer,
 - b) om djur behandlas illegalt,
 - c) om karenstider enligt artikel 6 respekteras,
 - d) om restriktionerna i artikel 4 och 5 för användning av vissa substanser eller produkter respekteras.
- 3) Att sökande efter
 - a) förekomst av ämnen som avses under punkt 1 i djur eller djurens dricksvatten, samt på samtliga platser där djuruppfödning eller djurhållning äger rum,
 - b) förekomsten av restsubstanser av ovannämnda ämnen i levande djur, deras exkrementer, kroppsvätskor, samt i djurvävnader och djurprodukter, skall utförs enligt reglerna i bilaga III och IV till direktiv 96/23/EG.
- 4) Att när kontrollerna enligt punkt 2 och 3
 - a) visar på förekomst av ämnen eller produkter där användning eller innehav är förbjudet eller förekomsten av restsubstanser från ämnen vars tillförsel inneburit illegal behandling, skall dessa ämnen eller produkter beslagtas medan djur som eventuellt behandlats, eller deras kött, placeras under

⁽²⁾ EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 15.

⁽³⁾ Se sidan 10 i detta nummer av EGT.

officiell kontroll till dess att nödvändiga påföljder genomförts,

- b) visar att kraven under punkt 2 b och 2 c inte iakttagits, skall den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder, i proportion till överträdelsens omfattning.

Artikel 9

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 81/851/EEG skall företag som köper eller tillverkar ämnen med tyreostatisk, östrogen, androgen eller gestagen verkan eller β -agonister och de företag som har något slag av tillstånd för att utöva handel med nämnda substanser, samt de företag som köper eller producerar farmaceutiska produkter och veterinärmedicinska läkemedel utifrån dessa ämnen, upprätta ett register i kronologisk ordning över tillverkade eller införskaffade produkter och dem som överlåtits eller används för tillverkning av läkemedelspreparat och veterinärmedicinska läkemedel och till vem dessa har överlåtits eller sålts.

Upplysningarna som avses i första stycket skall på begäran ställas till behörig myndighets förfogande, och om de föreligger i elektronisk form, även som papperskopia.

Artikel 10

När resultaten av de kontroller som utförts i en medlemsstat visar att kraven i detta direktiv inte iakttagits i djurens eller produkternas ursprungsland, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstaten tillämpa reglerna i rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 beträffande ömsesidigt stöd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter, samt samarbetet mellan dessa och kommissionen, i syfte att garantera att lagstiftningen på det veterinära och zootekniska området tillämpas korrekt⁽¹⁾.

Artikel 11

1. Tredje länder vilkas lagstiftning tillåter avyttring och tillförsel av stilbener, stilbenderivat, deras salter eller estrar samt tyreostatiska medel i syfte att tillföra dem till alla djurarter, får inte finnas på någon lista som enligt gemenskapslagstiftningen reglerar från vilka länder medlemsländerna har tillstånd att importera husdjur eller vattenbruksdjur eller kött eller produkter från sådana djur.

2. Medlemsstaterna skall dessutom säkerställa att import från tredje land som förekommer på en av de listor som avses i punkt 1 förbjuds

⁽¹⁾ EGT nr L 351, 2.12.1989, s. 34.

a) av husdjur eller vattenbruksdjur

- i) som på något sätt tillförts produkter eller ämnen som avses i artikel 2 a,
- ii) som tillförts de ämnen eller produkter som avses i artikel 3 a, utom om tillförsln sker enligt bestämmelser och krav i artikel 4, 5 och 7 i detta direktiv och om den karenstid som tillåts i de internationella rekommendationerna iakttagits,

b) av kött eller produkter från djur som enligt punkt a ej får importeras.

3. Djur avsedda för avel, uttjanta avelsdjur, eller deras kött, vilka härrör från tredje land, får emellertid importeras under förutsättning att de uppfyller garantier som minst motsvarar dem som anges i detta direktiv och som inrättats enligt förfarandet i artikel 33 i rådets direktiv 96/23/EG, och med tillämpning av kapitel V i det direktivet.

4. Kontroller beträffande import från tredje land skall utföras enligt föreskrifterna i artikel 4.2 c i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land⁽²⁾ och som enligt artikel 8.2 i rådets direktiv 90/675/EEG av den 10 december 1990 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen⁽³⁾ från tredje land.

Artikel 12

Rådet får, på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet, anta nödvändiga övergångsåtgärder innan den ordning som föreskrivs i detta direktiv trätt i kraft.

Artikel 13

1. Direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG skall upphöra att gälla den 1 juli 1997.

2. Hänvisningar till de upphävda direktiven skall läsas som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar, i förekommande fall med påföljder, som är

⁽²⁾ EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 95/157/EG (EGT nr L 103, 6.5.1995, s. 40).

⁽³⁾ EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/52/EG (EGT nr L 265, 8.11.1995, s. 16).

nödvändiga för att följa detta direktiv den 1 juli 1997 och vad beträffar β -agonister, senast den 1 juli 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter för hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Innan bestämmelserna i detta direktiv avseende β -agonister genomförs, skall de nationella reglerna på

området vara tillämpliga, varvid allmänna bestämmelser i fördraget skall iaktas.

Artikel 15

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 16

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 1996.

På rådets vägnar

W. LUCHETTI

Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Detta direktiv	Direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG	
Artikel 1.1	Artikel 1.1	81/602/EEG
	Artikel 1.1	88/146/EEG
Artikel 1.2 a och b	Artikel 1.2	81/602/EEG
	Artikel 1.2	88/146/EEG
	Artikel 2.1 b	88/299/EEG
Artikel 2 a	Artikel 3	81/602/EEG
Artikel 2 b	—	
Artikel 3	Artikel 2	81/602/EEG
Artikel 4.1	Artikel 4	81/602/EEG
	Artikel 2 och artikel 3 b	88/146/EEG
	Artikel 2.1 a och 2.4	88/299/EEG
Artikel 4.2	—	
Artikel 5	Artikel 4	81/602/EEG
	Artikel 2.1 b och 2.4	88/299/EEG
Artikel 6	Artikel 2.3	88/299/EEG
Artikel 7.1	Artikel 7	88/146/EEG
	Artikel 2 och 3	88/299/EEG
Artikel 7.2	Artikel 4	88/299/EEG
Artikel 8	Artikel 7	81/602/EEG
Artikel 9	Artikel 4	88/146/EEG
Artikel 10	—	
Artikel 11.1	—	
Artikel 11.2	Artikel 6.1 och 6.2	88/146/EEG
Artikel 11.3	Artikel 5	88/299/EEG
Artikel 11.4	Artikel 6.7	88/146/EEG
Artikel 12	—	
Artikel 13	—	
Artikel 14	—	
Artikel 15	—	
Artikel 16	—	
Bilaga	—	

RÅDETS DIREKTIV 96/23/EG

av den 29 april 1996

om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Genom direktiv 96/22/EG⁽⁴⁾ beslöts att förbudet mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan skulle kvarstå och utsträckas till att gälla β -agonister med anabol verkan.
2. Europaparlamentet påminde den 9 mars 1995 bland annat om att gemenskapen snarast har behov av ett effektivt och enhetligt kontrollsystem och uppmanade medlemsstaterna att stärka övervakningen och kontrollen av användningen av olagliga ämnen i kött.
3. Rådet antog genom direktiv 85/358/EEG⁽⁵⁾, vissa bestämmelser om undersökning och kontroll av ämnen med hormonell eller tyreostatisk verkan. Dessa bestämmelser bör utsträckas till att gälla andra ämnen som används i animalieproduktion i tillväxtbefrämjande och produktivitetshöjande eller i terapeutiskt syfte och vars rester kan visa sig vara farliga för konsumenterna.
4. Rådet antog genom direktiv 86/469/EEG⁽⁶⁾ vissa bestämmelser om undersökning av djur och färskt

kött från dessa med avseende på förekomsten av restsubstanser av ämnen med farmakologisk verkan och av andra främmande ämnen i naturmiljön. Det är lämpligt att denna kontroll utsträcks till andra djurslag och till alla produkter med animaliskt ursprung som är avsedda som livsmedel.

5. I bilagorna till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung⁽⁷⁾, fastställs gränsvärden för vissa veterinärmedicinska läkemedel.
6. Bristen på klarhet i gemenskapens lagstiftning om kontroll av restsubstanser i kött har lett till skilda tolkningar i olika medlemsstater.
7. De kontroller som genomförs av och i medlemsstaterna behöver förstärkas.
8. I framtiden bör producenter och andra parter inom animalieproduktionen ta ett större ansvar för kvaliteten på kött som är avsett som livsmedel och för att köttet är oskadligt.
9. De särskilda påföljderna för dem som håller djur och inte respekterar gemenskapens lagstiftning, i synnerhet förbudet mot att använda vissa ämnen med hormonell eller anabol verkan i animalieproduktion, kommer att införlivas i de särskilda sektoriella föreskrifterna.
10. Enligt artikel 4 i direktiv 71/118/EEG⁽⁸⁾ skall medlemsstaterna se till att undersökningar utförs för att upptäcka rester av ämnen med farmakologisk verkan och derivat härav och av andra ämnen som kan överföras till kött av fjäderfä och som kan göra förtäring av färskt kött av fjäderfä farlig eller skadlig för människors hälsa.

⁽¹⁾ EGT nr C 302, 9.11.1993, s. 12 och EGT nr C 222, 10.8.1994, s. 17.

⁽²⁾ EGT nr C 128, 9.5.1994, s. 100.

⁽³⁾ EGT nr C 52, 19.2.1994, s. 30.

⁽⁴⁾ Se sidan 3 i detta nummer av EGT.

⁽⁵⁾ EGT nr L 191, 23.7.1985, s. 46. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁶⁾ EGT nr L 275, 26.9.1986, s. 36. Direktivet ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁷⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning nr 282/96 (EGT nr 237, 15.2.1996, s. 12).

⁽⁸⁾ EGT nr L 55, 8.3.1971, s. 23. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

11. I direktiv 91/493/EEG⁽¹⁾ förskrivs att ett övervakningssystem skall upprättas av medlemsstaterna för undersökning av främmande ämnen i vattenmiljön.
12. I direktiv 92/46/EEG⁽²⁾ fastställs att medlemsstaterna senast den 30 juni 1993 skall underrätta kommissionen om de nationella åtgärder som skall genomföras för undersökning av rests substanser i rå mjölk, värmebehandlad konsumtionsmjölk och mjölkbaserade produkter. De rests substanser som skall undersökas är de som ingår i grupp A.3 och B.2 i bilaga I till direktiv 86/469/EEG.
13. Genom rådets direktiv 89/437/EEG⁽³⁾ föreskrivs att medlemsstaterna skall se till att kontroller utförs vad avser äggprodukter för att spåra alla slags rests substanser med farmakologisk eller hormonell verkan och rester av antibiotika, bekämpningsmedel, rengöringsmedel och andra ämnen som är skadliga eller som skulle kunna ändra äggprodukternas organoleptiska egenskaper eller göra det farligt eller skadligt för människors hälsa att förtära produkterna.
14. I direktiv 92/45/EEG⁽⁴⁾ föreskrivs att medlemsstaterna skall komplettera sina åtgärdsprogram för att påvisa rests substanser för att om så behövs låta undersöka viltkött och utföra stickprov vad gäller förekomsten av främmande ämnen i miljön samt att inbegripa kaninkött och kött av hägnat vilt i kontrollen.
15. För att illegal användning av tillväxtbefrämjande och produktivitetshöjande medel i uppfödningen skall kunna bekämpas effektivt i alla medlemsstater måste de åtgärder som skall vidtas organiseras på gemenskapsnivå.
16. De system för egenkontroll som tillämpas av producentsammanslutningar kan spela en viktig roll i kampen mot illegal användning av tillväxtbefrämjande ämnen eller produkter. Det är viktigt för konsumenterna att dessa system erbjuder tillräckliga garantier för att dessa ämnen eller produkter inte ingår. En gemensam allmän europeisk insats är oundgänglig för att upprätthålla och främja dessa system.
17. Det är därför lämpligt att hjälpa producentsammanslutningarna att utveckla system för egenkontroll som garanterar att deras kött är fritt från icke godkända ämnen eller produkter.

18. För att säkerställa en effektiv tillämpning av kontrollerna och undersökningarna av rests substanser i gemenskapen är det nödvändigt att förtydliga vissa bestämmelser i direktiven 86/469/EEG och 85/358/EEG samt i besluten 89/187/EEG⁽⁵⁾ och 91/664/EEG⁽⁶⁾. För att få till stånd en omedelbar och enhetlig tillämpning av de föreskrivna kontrollerna bör de befintliga bestämmelserna och ändringarna sammanföras i en enda text och de ovan nämnda rättsakterna upphävs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Genom detta direktiv fastställs kontrollåtgärder för de ämnen och de grupper av rests substanser som anges i bilaga I.

Artikel 2

I detta direktiv tillämpas de definitioner som anges i rådets direktiv 96/22/EG. Dessutom avses med

- a) *icke godkända ämnen eller produkter*: ämnen eller produkter som enligt gemenskapslagstiftningen inte får tillföras djur,
- b) *illegal behandling*: användning av icke godkända ämnen eller produkter eller användning av enligt gemenskapslagstiftningen godkända ämnen eller produkter för andra ändamål eller på andra villkor än vad som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen eller – i förekommande fall – i de olika nationella lagstiftningarna,
- c) *restsubstanser*: rester av ämnen med farmakologisk verkan, av deras nedbrytningsprodukter samt av andra ämnen som överförs till animaliska produkter och som kan skada människors hälsa,
- d) *behörig myndighet*: den centrala myndighet i en medlemsstat som är behörig inom det veterinära området eller annan myndighet till vilken den centrala myndigheten har delegerat sådan behörighet,
- e) *officiellt prov*: ett prov som tas av den behöriga myndigheten för undersökning av förekomst av rests substanser eller av de ämnen som avses i bilaga I,

⁽¹⁾ EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/71/EG (EGT nr L 332, 30.12.1995, s. 40).

⁽²⁾ EGT nr L 268, 14.9.1992, s. 1. Direktivet senaste ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT nr L 212, 22.7.1989, s. 87. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ EGT nr L 268, 14.9.1992, s. 35. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁵⁾ EGT nr L 66, 10.3.1989, s. 37.

⁽⁶⁾ EGT nr L 368, 31.12.1991, s. 17.

- med uppgift dels om arten, naturen, kvantiteten och metoden för provtagningen, dels om djurets kön och ursprung eller den animaliska produktens ursprung,
- f) *godkänt laboratorium*: ett laboratorium som godkänts av den behöriga myndigheten i en medlemsstat för att utföra undersökningar av officiella prov för att upptäcka förekomsten av rests substanser,
- g) *djur*: alla djurarter som omfattas av direktiv 90/425/EEG⁽¹⁾,
- h) *djurparti*: en grupp djur av samma art och från samma åldersgrupp som fötts upp samtidigt på samma jordbruksföretag under samma uppfödningförhållanden,
- i) *β-agonist*: β-adrenoreceptor-agonistämne.

KAPITEL II

Kontrollplan för undersökning av rests substanser eller ämnen

Artikel 3

Animalieproduktionen och animalieprodukterna skall kontrolleras enligt bestämmelserna i detta kapitel i avsikt att upptäcka rests substanser och ämnen som avses i bilaga I i levande djur, deras exkrementer, kroppsvätskor och vävnader samt i animaliska produkter, djurfoder och dricksvatten.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall ge en central enhet eller ett centralt offentligt organ i uppgift att samordna genomförandet av de undersökningar som anges i detta kapitel och som genomförs inom deras nationella territorier.
2. Det organ eller den enhet som avses i punkt 1 skall ansvara för följande:
 - a) Den skall utarbeta den plan som avses i artikel 5 vilken skall göra det möjligt för de behöriga enheterna att utföra de föreskrivna kontrollerna.
 - b) Den skall samordna den verksamhet som genomförs av de centrala och regionala organ som ansvarar för undersökningarna av de olika rests substanserna. Denna samordning skall omfatta alla organ som medverkar i kampen mot otillbörlig användning av ämnen eller produkter i animalieproduktionen.
 - c) Den skall samla all information som krävs för att utvärdera de medel som används och de resultat som erhålls vid genomförandet av åtgärderna i detta kapitel.

⁽¹⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/65/EEG (EGT nr L 268, 14.9.1992, s. 54).

- d) Den skall senast den 31 mars varje år till kommissionen överlämna den information och de resultat som avses i c, inbegripet resultaten av utförda undersökningar.

3. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av mer specifika bestämmelser om kontroll av utfodringen av djur.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 1997 till kommissionen överlämna en plan med uppgift om de nationella åtgärder som skall vidtas under planens första år och därefter senast den 31 mars det aktuella året överlämna alla uppdateringar av planer, som tidigare godkänts i enlighet med artikel 8, på grundval av den erfarenhet som vunnits under det eller de föregående åren.

2. Den plan som avses i punkt 1 skall

- a) leda till att grupper av rests substanser eller ämnen för olika djurslag undersöks i enlighet med bilaga II,
- b) närmare ange åtgärderna för undersökning av förekomsten av
 - i) de ämnen som avses i a i djur och i djurens dricksvatten samt på alla platser där djuren föds upp eller hålls,
 - ii) rests substansernas förekomst i levande djur, deras exkrementer, kroppsvätskor och vävnader samt i produkter av animaliskt ursprung som t.ex. kött, mjölk, ägg, honung,
- c) överensstämja med de bestämmelser för provtagning som anges i bilaga III och IV.

Artikel 6

1. Planen måste överensstämja med provtagningsnivåer och provtagningsfrekvenser som föreskrivs i bilaga IV. På begäran av en medlemsstat får dock kommissionen enligt förfarandet i artikel 32 anpassa de krav på en lägsta kontrollnivå som fastställs i den bilagan, under förutsättning att det har klarlagts att anpassningen ökar planens allmänna effektivitet i den berörda medlemsstaten och inte på något sätt minskar dess möjligheter att identifiera rests substanser eller fall av illegal behandling med ämnen som anges i bilaga I.

2. Ny kontroll av grupper av rests substanser som skall undersökas enligt bilaga II, och fastställande av de provtagningsnivåer och provtagningsfrekvenser för djur och produkter som avses i artikel 3, och som ännu inte fastställts i bilaga IV, skall äga rum enligt förfarandet i artikel 33, första gången inom arton månader från antagandet av detta direktiv. Härvid skall hänsyn tas till den erfarenhet som vunnits i fråga om befintliga nationella

åtgärder och den information som lämnas till kommissionen enligt befintliga gemenskapskrav om undersökning av rests substanser inom dessa särskilda sektorer.

Artikel 7

I den inledande planen skall hänsyn tas till medlemsstaternas särskilda förhållanden och följande skall närmare anges:

- Lagstiftning om användning av de ämnen som avses i bilaga I, särskilt i fråga om förbud eller tillstånd, distribution och avyttring samt bestämmelser om tillförsel, i den mån denna lagstiftning inte är harmoniserad.
- Enheternas infrastruktur (särskilt uppgifter om slag av enheter som deltar i genomförandet av planerna) och dessas storlek.
- En förteckning över godkända laboratorier med uppgift om deras kapacitet att bearbeta prover.
- Nationella gränsvärden för godkända ämnen, i de fall då gränsvärden för rests substanser inte har antagits inom gemenskapen i enlighet med förordning (EEG) nr 2377/90 och direktiv 86/363/EEG⁽¹⁾.
- En förteckning över ämnen som undersöks, analysmetoder, standarder för tolkning av resultaten och, i fråga om ämnen som avses i bilaga I, antalet provtagningar som skall utföras med motivering av det valda antalet.
- Antalet officiella prov som skall tas i relation till antalet slaktade djur av berörda djurarter under föregående år enligt de nivåer och frekvenser som anges i bilaga IV.
- De bestämmelser som följs vid insamlandet av officiella prov och särskilt bestämmelser om de uppgifter som skall finnas på de officiella proven.
- Vilket slag av åtgärder som de behöriga myndigheterna fastställt för de djur och produkter i vilka rests substanser har konstaterats.

Artikel 8

1. Kommissionen skall granska den inledande plan som lagts fram i enlighet med artikel 5.1 för att avgöra om den överensstämmer med detta direktiv. Kommissionen får begära att medlemsstaten ändrar eller kompletterar planen för att den skall överensstämma.

Kommissionen skall lägga fram de planer som den anser överensstämma för godkännande i enlighet med förfarandet i artikel 33.

⁽¹⁾ EGT nr L 221, 7.8.1986, s. 43. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/39/EG (EGT nr L 197, 22.8.1995, s. 29).

Kommissionen får med användning av förfarandet i artikel 32 på begäran av den berörda medlemsstaten eller på eget initiativ besluta att godkänna en ändring eller komplettering av en tidigare i enlighet med punkt 2 godkänd plan, för att ta hänsyn till utvecklingen av situationen i en viss medlemsstat eller i någon av dess regioner, till resultaten av nationell översyn eller till konstateranden som gjorts inom ramen för artiklarna 16 och 17.

2. De av medlemsstaterna inlämnade årliga ändringarna av den ursprungliga planen, särskilt till följd av resultaten som avses i artikel 4.2 d, skall kommissionen överlämna till de övriga medlemsstaterna sedan den avgjort att de överensstämmer med detta direktiv.

Medlemsstaterna får inom en frist på tio arbetsdagar från och med mottagandet av dessa ändringar framställa eventuella kommentarer till kommissionen.

Om medlemsstaterna inte har några kommentarer skall ändringarna av planerna anses vara godkända.

Kommissionen skall genast underrätta medlemsstaterna om detta godkännande.

Om medlemsstaterna har kommentarer eller om kommissionen anser att uppdateringen inte är överensstämmande eller att den är otillräcklig skall den hänskjuta den uppdaterade planen till Ständiga veterinärkommittén, som skall besluta enligt förfarandet i artikel 32.

Bestämmelserna i punkterna 3 och 4 är tillämpliga på uppdaterade planer.

3. Medlemsstaterna skall var sjätte månad informera kommissionen och de andra medlemsstaterna i Ständiga veterinärkommittén om genomförandet av den plan som godkänts enligt punkt 2 eller om hur situationen utvecklas. Om så krävs skall bestämmelserna i punkt 4 tillämpas. Medlemsstaterna skall senast den 31 mars varje år underrätta kommissionen om resultaten av planen för undersökning av förekomsten av rests substanser och ämnen och om sina kontrollåtgärder.

Medlemsstaterna skall offentliggöra resultaten av planernas genomförande.

Kommissionen skall informera medlemsstaterna i Ständiga veterinärkommittén om hur situationen utvecklas i de olika regionerna i gemenskapen.

4. Kommissionen skall varje år, eller så snart den finner det nödvändigt av folkhälsoskäl, lägga fram en rapport för medlemsstaterna församlade i Ständiga veterinärkommittén om resultaten av kontrollerna och undersökningarna som avses i punkt 3, särskilt dem om

- genomförandet av de nationella planerna,
- utvecklingen av situationen i de olika regionerna inom gemenskapen.

5. Kommissionen skall varje år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om resultatet av de åtgärder som vidtagits på regional, nationell och gemenskapsnivå, med beaktande av medlemsstaternas rapporter och synpunkter på den.

KAPITEL III

Egenkontroll och parternas gemensamma ansvar

Artikel 9

A. Medlemsstaterna skall se till att följande villkor uppfylls:

1. Alla jordbruksföretag som avyttrar husdjur och alla fysiska eller juridiska personer som deltar i handeln med sådana djur skall först ha registrerats hos den behöriga myndigheten och åtagit sig att iaktta relevanta gemenskapsföreskrifter och nationella föreskrifter, särskilt de bestämmelser som avses i artiklarna 5 och 12 i direktiv 90/425/EEG.

2. Ägarna till eller de ansvariga för företaget där den första bearbetningen sker av råvaror med animaliskt ursprung skall vidta alla åtgärder, särskilt åtgärder för egenkontroll, som krävs för att

- a) det endast accepteras djur för vilka producenten kan garantera att karenstiden har respekterats, vare sig det sker vid direktleverans eller genom en mellanhand, och
- b) försäkra sig om att husdjur eller produkter som förs i företaget
 - i) varken innehåller en halt av restsubstanser som överstiger tillåtna gränsvärden
 - ii) eller visar något spår av förbjudna ämnen eller produkter.

3. a) De producenter eller ansvariga personer som avses i punkterna 1 och 2 får endast avyttra följande:

- i) Djur som inte har tillförts icke godkända ämnen eller produkter och som inte har genomgått en illegal behandling i den mening som avses i detta direktiv.
- ii) Djur för vilka, om de har tillförts godkända produkter eller ämnen, den karenstid har iakttagits som föreskrivs för dessa produkter och ämnen.

iii) Produkter som kommer från de djur som avses i punkterna i och ii.

b) Om ett djur lämnas över till en första bearbetningsanläggning av en annan fysisk eller juridisk person än producenten, skall de skyldigheter som avses i punkt a åligga den senare.

B. Vid tillämpningen av punkt A skall medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser i direktiv om avyttrande av de olika berörda produkterna, försäkra sig om att

— i sin lagstiftning införa principen om att de berörda parterna skall kontrollera kvaliteten i produktionsgrenen,

— förstärka de åtgärder för egenkontroll som skall införas i specifikationerna för olika varumärken eller etiketteringar.

De skall på begäran av kommissionen och de övriga medlemsstaterna informera dessa om de bestämmelser som fastställs i detta avseende, särskilt om de bestämmelser som antas för den kontroll som avses i punkterna A.3 a i och ii.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall säkerställa att förordnade veterinärs befogenheter och ansvar för djurkontroll utsträcks till de villkor för djurhållning och behandling som avses i detta direktiv.

I detta sammanhang skall veterinären i ett register som förs vid jordbruksföretaget anteckna datum, föreskriven eller given behandling, identifiering av behandlade djur samt den karenstid som skall iakttas.

Djurhållaren skall i det registret – vilket kan vara det register som avses i direktiv 90/676/EEG⁽¹⁾ – anteckna datum och behandling som utförts. Han skall försäkra sig om att karenstiderna iakttas och behålla recepten under fem år.

Djurhållare och veterinärer skall på begäran till de behöriga myndigheterna lämna all information, särskilt till den officiella veterinären vid slakteriet om ett jordbruksföretags uppfyllande av kraven i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 15.

KAPITEL IV

Officiella kontrollåtgärder

Artikel 11

1. Utan att det påverkar genomförandet av kontroller inom ramen för de kontrollplaner som avses i artikel 5 och tillämpningen av kontroller som föreskrivs i särdirektiv, får medlemsstaterna företa officiella stickprovskontroller

- a) under tillverkningen av de ämnen som avses i del A i bilaga I, samt under handhavandet, förvaringen, transporten, distributionen och försäljningen eller införskaffandet av dem,
- b) under hela kedjan av produktion och distribution av djurfoder,
- c) i hela den produktionskedja som avser produktion av de djur och råvaror med animaliskt ursprung som omfattas av detta direktiv.

2. De kontroller som avses i punkt 1 skall utföras särskilt i syfte att upptäcka innehav eller förekomst av otillåtna ämnen eller produkter som är avsedda att tillföras djur i tillväxtbefrämjande syfte eller ingå i illegal behandling med sådana ämnen.

3. Vid misstanke om bedrägeri och om någon kontroll enligt punkt 1 visar positivt resultat skall artiklarna 16–19 samt de åtgärder som föreskrivs i kapitel V tillämpas.

De föreskrivna kontrollerna vid slakteriet eller vid den första försäljningen av vattenbruksprodukter och fiskvaror får reduceras med hänsyn till att ursprungsföretaget eller avsändarföretaget är anslutet till ett epidemikontrollprogram eller ett sådant kvalitetsbefrämjande som avses i artikel 9 B första stycket första strecksatsen.

Artikel 12

De kontroller som avses i detta direktiv skall utföras av de berörda nationella myndigheterna utan förvarning.

Ägaren, den person som har behörighet att avliva djuren eller deras företrädare skall underlätta genomförandet av inspektioner före slakt och särskilt bistå den officiella veterinären eller hjälppersonal i alla åtgärder som bedöms lämpliga.

Artikel 13

Den behöriga myndigheten skall göra följande:

- a) Vid misstanke om illegal behandling skall myndigheten begära att djurens ägare eller djurhållaren eller den veterinär som ansvarar för jordbruksföretaget företer alla handlingar som visar att behandlingen är berättigad.

- b) Om undersökningen bekräftar att illegal behandling förekommit eller om icke godkända ämnen eller produkter använts, eller om det finns en grundad misstanke om att så är fallet, skall myndigheten genomföra eller låta genomföra följande:

- Stickprovskontroller på djuren i deras ursprungsföretag eller avsändarföretag, särskilt i syfte att upptäcka en sådan användning och i synnerhet eventuella spår av implantat. Dessa kontroller får inbegripa officiell provtagning.

- Kontroller i syfte att upptäcka förekomst av ämnen som inte får användas eller icke godkända ämnen eller produkter i de jordbruksföretag där djuren föds upp, hålls eller föds upp (däribland företag som är administrativt knutna till sådana jordbruksföretag) eller i ursprungsföretagen eller avsändarföretagen. För detta ändamål krävs officiella prov på dricksvatten och djurfoder.

- Stickprovskontroller av djurfoder i djurens ursprungsföretag eller avsändarföretag samt av deras dricksvatten eller – för vattenbruksdjur – fångstvattnet.

- De kontroller som avses i artikel 11.1 a.

- Alla kontroller som krävs för att fastställa de icke godkända ämnenas eller produkternas eller de behandlade djurens ursprung.

- c) Om de gränsvärden som föreskrivs i gemenskapsreglerna eller, i avvaktan på sådana, gränsvärdena i den nationella lagstiftningen överskrids, skall myndigheten vidta alla åtgärder och genomföra alla utredningar som den anser vara lämpliga i förhållande till vad som upptäckts.

Artikel 14

- 1. Varje medlemsstat skall utse minst ett nationellt referenslaboratorium, varvid endast ett nationellt referenslaboratorium bör utses för varje rests substans eller grupp av rests substanser.

Dock får medlemsstaterna till den 31 december 2000 fortsätta att låta en rests substans eller grupp av rests substanser kontrolleras av flera nationella referenslaboratorier som de utsett före antagandet av detta direktiv.

En förteckning över de utsedda laboratorierna skall upprättas enligt förfarandet i artikel 33.

Dessa laboratorier skall ansvara för att

- samordna verksamheten vid de nationella rutinlaboratorier som ansvarar för analysen av rests substanser, särskilt vad gäller standarder och analysmetoder för varje berörd rests substans eller grupp av rests substanser,

- bistå den behöriga myndigheten vid utformningen av planen för kontroll av restsubstanser,
- periodiskt ordna jämförande tester för varje restsubstans eller grupp av restsubstanser för vilka de har utsetts,
- säkerställa att de nationella laboratorierna iakttar de fastställda gränsvärdena,
- säkerställa att den information som lämnas av gemenskapens referenslaboratorier sprids,
- säkerställa att deras personal får möjlighet att delta i fortbildning som ordnas av kommissionen eller av gemenskapernas referenslaboratorier.

2. Gemenskapernas referenslaboratorier återfinns i kapitel 1 i bilaga V.

Laboratoriernas befogenheter och villkoren för verksamheten anges i kapitel 2 i bilaga V.

Artikel 15

1. Den officiella provtagningen skall utföras i enlighet med bilagorna III och IV för att kontrolleras i godkända laboratorier.

Närmare bestämmelser för de officiella provtagningarna samt rutin- och referensmetoderna för analys av officiella prover skall fastställas enligt förfarandet i artikel 33.

Vid utfärdandet av avyttringstillstånd för ett veterinärmedicinskt läkemedel som är avsett att tillföras djurarter vars kött eller produkter är avsedda som livsmedel skall de behöriga myndigheterna informera gemenskapens referenslaboratorier och de nationella referenslaboratorierna om de metoder för rutinanalys för kontroll av restsubstanser som föreskrivs i artikel 5 andra stycket punkt 8 i direktiv 81/851/EEG⁽¹⁾ och artikel 7 i förordning (EEG) nr 2377/90.

2. Vad beträffar ämnen från grupp A, skall alla positiva resultat som konstateras vid tillämpningen av en rutinmetod i stället för en referensmetod bestämmas med hjälp av referensmetoder som fastställts i enlighet med punkt 1, av ett av medlemsstaten godkänt laboratorium.

För alla ämnen gäller att om resultaten ifrågasätts på grundval av en analys med motsatt resultat, skall resultaten fastställas av ett nationellt referenslaboratorium som utsetts enligt artikel 14.1 för det aktuella ämnet eller restsubstansen. Sådan fastställelse skall genomföras på den klagandes bekostnad om den innebär att de tidigare resultaten bekräftas.

⁽¹⁾ EGT nr L 317, 6.11.1981, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/40/EEG (EGT nr L 214, 24.8.1993, s. 31).

3. Om undersökningen av ett officiellt prov visar illegal behandling, skall artikel 16–19 samt de åtgärder som föreskrivs i kapitel V tillämpas.

Om undersökningen avslöjar förekomst av restsubstanser av godkända ämnen eller av förorenade ämnen i koncentrationer som överstiger de gränsvärden som fastställts i gemenskapsföreskrifter eller, i avvaktan på sådana, de värden som fastställts i den nationella lagstiftningen, skall artiklarna 18 och 19 tillämpas.

Om den undersökning som avses i denna punkt gäller djur eller produkter av animaliskt ursprung som kommer från en annan medlemsstat, skall den behöriga myndigheten i ursprungsmedlemsstaten på en motiverad begäran från den behöriga myndighet som har företagit undersökningen tillämpa bestämmelserna i artiklarna 16.2 och 17–19 samt de åtgärder som föreskrivs i kapitel V på ursprungsföretaget, ursprungsanläggningen eller avsändaranläggningen.

Om undersökningen avser produkter eller djur som importerats från tredje land, skall den behöriga myndighet som har företagit undersökningen hänskjuta ärendet till kommissionen som skall vidta de åtgärder som föreskrivs i artikel 30.

Artikel 16

Om positiva resultat erhålls enligt artikel 15 skall medlemsstaterna säkerställa följande:

1. Den behöriga myndigheten skall snarast erhålla
 - a) alla uppgifter som krävs för att identifiera djuret och ursprungsföretaget eller avsändarföretaget,
 - b) alla nödvändiga detaljer om undersökningen och dess resultat; om resultaten av de kontroller som utförts i en medlemsstat visar att det behövs en undersökning eller åtgärder i ytterligare en eller flera medlemsstater eller i ett eller flera tredje länder, skall den berörda medlemsstaten informera de övriga medlemsstaterna och kommissionen om detta. Kommissionen skall samordna de lämpliga åtgärder som vidtas av de medlemsstater där en undersökning eller åtgärder visat sig nödvändiga.
2. Den behöriga myndigheten skall genomföra
 - a) en undersökning på ursprungsföretaget eller, i förekommande fall, avsändarföretaget för att fastställa anledningen till förekomsten av restsubstanser,
 - b) i fall av icke godkända ämnen eller produkter eller illegal användning av godkända ämnen, en undersökning av källan eller, i förekommande fall, källorna till ämnena ifråga i tillverknings-, handhavande-, förvarings-, transport-, administrations-, distributions- eller försäljningsledet.

- c) alla kompletterande undersökningar som myndigheten anser nödvändiga.
3. Att de djur på vilka provtagningarna har utförts tydligt identifieras. De får inte under några omständigheter lämna företaget förrän resultaten av kontrollen är tillgängliga.

Artikel 17

Om icke godkända ämnen eller produkter eller om illegal behandling konstaterats, skall den behöriga myndigheten försäkra sig om att det eller de företag som berörs av undersökningar enligt artikel 13 b omedelbart ställs under officiell kontroll. Dessutom skall den försäkra sig om att alla berörda djur förses med ett officiellt märke eller en officiell identifiering och att officiell provtagning snarast utförs, som ett första steg, på en representativ andel av de inventerade djuren, på internationellt erkända vetenskapliga grunder.

Artikel 18

1. Om rests substanser av godkända ämnen eller produkter påvisas i koncentrationer som överskrider gränsvärdena för rests substanser, skall den behöriga myndigheten genomföra en undersökning av ursprungsföretaget eller avsändarföretaget för att fastställa anledningen till att gränsvärdena överskridits.

Beroende på resultaten av undersökningen skall den behöriga myndigheten vidta alla nödvändiga åtgärder för att upprätthålla folkhälsan, vilket även kan innebära förbud mot att avlägsna djuren från det berörda företaget eller produkter från det berörda företaget eller den berörda anläggningen under en fastställd period.

2. Om uppfödare eller en bearbetningsanläggning upprepade gånger överträder gränsvärdena för rests substanser vid avyttring av djur eller produkter, skall de behöriga myndigheterna under en period av minst sex månader genomföra en förstärkt kontroll av djuren och produkter från företaget eller anläggningen, och produkterna eller slaktkropparna skall beslagtas i avvaktan på resultaten av analysen av de prover som tagits.

Alla resultat som påvisar att gränsvärdena har överskridits skall medföra att de berörda slaktkropparna eller produkterna inte får användas som livsmedel.

Artikel 19

1. Djurens ägare eller djurhållaren skall stå för kostnaderna för de undersökningar och kontroller som föreskrivs i artikel 16.

Om undersökningen bekräftar att misstanken är välgrundad skall djurens ägare eller djurhållaren stå för kostna-

den för de analyser som genomförts enligt bestämmelserna i artiklarna 17 och 18.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av straffrättsliga eller administrativa påföljder skall de djur som befunnits eller anses som positiva enligt bestämmelserna i artikel 23 destrueras på djurägarens bekostnad utan varken gottgörelse eller ersättning.

Artikel 20

1. Rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor⁽¹⁾ är tillämpligt för detta direktivs ändamål.

2. Om en medlemsstat anser att kontrollerna enligt detta direktiv i en annan medlemsstat inte utförs eller har upphört att utföras skall den underrätta den statens behöriga centrala myndighet. Efter att ha utfört en undersökning enligt artikel 16.2 skall den myndigheten vidta alla nödvändiga åtgärder och snarast meddela den första medlemsstatens behöriga centrala myndighet de beslut som fattats och anledningen till dem.

Om den första medlemsstaten befarar att dessa beslut inte har följts eller är otillräckliga skall den tillsammans med den andra medlemsstaten söka avhjälpa situationen, i förekommande fall genom ett besök på plats.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om tvister och uppnådda lösningar.

Om medlemsstaterna inte kan komma överens skall en av dem inom skälig tid hänskjuta ärendet till kommissionen, som skall anlita en eller flera experter för att få ett utlåtande.

I väntan på experternas utlåtande får den mottagande medlemsstaten kontrollera produkterna från den eller de anläggningar eller företag som berörs av tvisten och om klagomålet är berättigat vidta åtgärder enligt artikel 7.1 b i direktiv 89/662/EEG⁽²⁾.

Lämpliga åtgärder vidtas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 32 i enlighet med experternas utlåtande.

⁽¹⁾ EGT nr L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁽²⁾ EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/67/EEG (EGT nr 268, 14.8.1992, s. 73).

Åtgärderna får ses över enligt samma förfarande, om ett nytt utlåtande avges av experterna inom en frist på femton dagar.

Artikel 21

1. Veterinära experter från kommissionen får, i den mån det behövs för att detta direktiv skall få en enhetlig tillämpning, utföra kontroller på fältet i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter för att förvissa sig om att planerna och deras kontrollsystem tillämpas på ett enhetligt sätt av de behöriga myndigheterna. Den medlemsstat på vars territorium en kontroll utförs skall lämna experterna all den hjälp de behöver för att genomföra sitt uppdrag. Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten om resultatet av de genomförda kontrollerna.

Den berörda medlemsstaten skall vidta de åtgärder som krävs för att beakta resultaten av denna kontroll och skall till kommissionen meddela vidtagna åtgärder. Om kommissionen anser åtgärderna vara otillräckliga, skall kommissionen efter att ha rådgjort med medlemsstaten i fråga och med beaktande av åtgärder som vore nödvändiga för att skydda folkhälsan, vidta lämpliga åtgärder enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 32.

2. Allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt vad avser frekvensen av och formerna för genomförandet av de kontroller som avses i punkt 1 första stycket (inbegripet formerna för samarbete med de behöriga myndigheterna) skall fastställas enligt förfarandet i artikel 33.

KAPITEL V

Åtgärder vid överträdelse

Artikel 22

I händelse av upptäckt av icke godkända ämnen eller produkter eller upptäckt av ämnen som avses i grupp A och grupp B1 och B2 i bilaga I, hos personer som inte är behöriga, måste dessa ämnen eller produkter ställas under officiell kontroll tills lämpliga åtgärder har vidtagits av den behöriga myndigheten, utan att eventuella påföljder mot lagöverträdare påverkas.

Artikel 23

1. Under den tid djuren är i förvar enligt artikel 17, får djuren på företaget i fråga varken lämna ursprungsföretaget eller överlåtas till någon annan person, utom under officiell kontroll. Den behöriga myndigheten

skall vidta lämpliga bevarandeåtgärder med hänsyn till de identifierade ämnens art.

2. Efter provtagning i enlighet med artikel 17 skall, i händelse av bekräftelse på illegal behandling, det eller de djur som befunnits positiva omedelbart avlivas på stället eller köras direkt till det slakteri som utsetts eller till en styckningsanläggning åtföljda av ett officiellt veterinärintyg för att där avlivas. De djur som på detta sätt avlivas skall sändas till en anläggning för bearbetning av högriskmaterial i enlighet med direktiv 90/667/EEG⁽¹⁾.

Därutöver skall en provtagning utföras, på djurhållarens bekostnad, på alla djur som tillhör det kontrollerade företaget och som kan vara misstänkta.

3. Om hälften eller fler av de prov som utförts på ett representativt urval enligt artikel 17 är positiva, kan uppfödaren välja mellan en kontroll av alla djur i företaget som kan vara misstänkta eller avlivning av dessa djur.

4. Under en period av ytterligare minst tolv månader skall den eller de företag som tillhör samma ägare genomgå en förstärkt kontroll för undersökning av berörda restsubstanser. Om ett organiserat system för egenkontroll har inrättats, förlorar den berörda djurhållaren fördelarna härav under ifrågasvarande period.

5. De berörda företagen eller deras bearbetningsanläggningar skall, med hänsyn till den fastställda överträdelsen, ställas under ytterligare kontroll utöver den som beskrivs i artikel 11.1, för att fastställa ifrågasvarande ämnes ursprung. Detsamma gäller för alla jordbruksföretag och anläggningar som hör till samma försörjningskedja för djur och djurfoder som ursprungsföretagen eller avsändarföretagen.

Artikel 24

Slakteriets officiella veterinär skall göra följande:

- 1) Om han misstänker eller har bevis att de anlända djuren har utsatts för illegal behandling eller att icke godkända ämnen eller produkter har tillförts dem
 - a) se till att djuren slaktas åtskilda från andra djur som finns i slakteriet,
 - b) beslagta kropparna och slaktavfallet och företa alla nödvändiga provtagningar för att påvisa förekomst av nämnda ämnen,

⁽¹⁾ EGT nr L 363, 27.12.1990, s. 51. Direktivet ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

- c) i händelse av positiva resultat, sända köttet och slaktavfallet till en anläggning för bearbetning av högriskmaterial i enlighet med direktiv 90/667/EEG utan varken gottgörelse eller ersättning.

Artiklarna 20–23 gäller i detta fall.

- 2) Om han misstänker eller har bevis att de anlända djuren har utsatts för godkänd behandling men att karenstiderna inte har respekterats, uppskjuta slakten av djuren tills det kan säkerställas att mängden restsubstanser inte längre överkrider de tillåtna nivåerna.

Denna period får inte på några villkor vara kortare än den karenstid som avses i artikel 6.2 b i direktiv 96/22/EG för de ifrågavarande ämnena, eller de karenstider som fastställts i avyttringstillståndet; dock får, i brådskande fall, eller om djurens välbefinnande så kräver, eller om slakteriets infrastruktur eller utrustning inte tillåter att slakten av djuren uppskjuts, dessa slaktas innan förbuds- eller senarelägningsperioden har utgått. Köttet och slaktavfallet skall beslagtas i avvaktan på resultaten av den officiella kontroll som utförs av slakteriets officiella veterinär. Endast kött och slaktavfall i vilka mängden restsubstanser inte överskrider tillåtna nivåer får användas som livsmedel.

- 3) Undandra från användning som livsmedel de kroppar och produkter vars nivå av restsubstanser överskrider de nivåer som är tillåtna enligt gemenskapsföreskrifter eller nationella föreskrifter.

Artikel 25

Utan att straffpåföljderna påverkas skall, i händelse av bekräftelse på innehav, användning eller tillverkning av icke godkända ämnen eller produkter i en tillverkningsanläggning, de tillstånd eller officiella godkännanden som det berörda företaget innehar dras in under en period under vilken förstärkta kontroller skall utföras.

Vid återfall skall dessa tillstånd eller godkännanden definitivt återkallas.

Artikel 26

De rättsmedel som finns enligt gällande nationell lagstiftning i medlemsstaterna mot de beslut som fattas av de

behöriga myndigheterna enligt artiklarna 23 och 24 påverkas inte av detta direktiv.

Artikel 27

Utan att yrkesmässiga eller straffrättsliga påföljder påverkas, skall lämpliga administrativa åtgärder vidtas mot alla som är ansvariga för överlåtelsen respektive hanteringen av förbjudna ämnen eller produkter, eller hanteringen av godkända ämnen eller produkter för andra ändamål än dem som fastställts genom nuvarande lagstiftning.

Artikel 28

Alla former av vägran att samarbeta med den behöriga myndigheten eller av obstruktion från personalen eller den ansvarige för ett slakteri eller, i fråga om ett privat företag, av slakteriets ägare, av djurägaren eller djurhållaren vid inspektioner och nödvändiga provtagningar för genomförande av nationella planer för kontroll av restsubstanser, liksom vid undersökningar och kontroller fastställda genom detta direktiv skall medföra straffrättsliga påföljder och/eller tillämpliga administrativa påföljder från de behöriga nationella myndigheternas sida.

Om det bevisas att slakteriägaren eller den ansvarige för slakteriet bidrar till att dölja den illegala användningen av förbjudna ämnen, skall medlemsstaten utesluta den skyldige från alla möjligheter att erhålla eller begära gemenskapsstöd under en period av tolv månader.

KAPITEL VI

Import från tredje land

Artikel 29

1. För att bli upptagna eller få kvarstå på de listor som fastställs genom gemenskapslagstiftning över tredje länder från vilka medlemsstaterna får importera djur och djurprodukter som omfattas av detta direktiv måste berörda tredje länder framlägga en plan i vilken de närmare anger dem som de erbjuder i fråga om kontroll av grupper av restsubstanser och ämnen enligt bilaga I. Denna plan skall på begäran av kommissionen uppdateras, särskilt när det krävs för kontroller enligt punkt 3.

Bestämmelserna i artikel 8 om tidsfrister för framläggande och uppdatering av planerna skall tillämpas för planerna från tredje länder.

Garantierna skall ha en effekt som minst motsvarar den som följer av de säkerheter som ges i detta direktiv, och skall särskilt motsvara kraven i artikel 4 och ange detaljer enligt artikel 7 i detta direktiv samt motsvara kraven i artikel 11.2 i direktiv 96/22/EG.

Kommissionen skall godkänna den ifrågavarande planen enligt förfarandet i artikel 33. Enligt samma förfarande kan alternativa garantier till dem som följer av tillämpningen av detta direktiv, antas.

2. Om kraven i punkt 1 inte uppfylls, kan ett tredje land tills vidare strykas från listorna över tredje länder enligt gemenskapslagstiftningen och därmed från förmånen av "för-listning", i enlighet med förfarandet i artikel 33, på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens eget initiativ.

3. Efterlevnaden av kraven och garantierna i de planer som framläggs av de berörda tredje länderna skall prövas vid de kontroller som avses i artikel 5 i direktiv 72/462/EEG⁽¹⁾ samt i direktiven 90/675/EEG⁽²⁾ och 91/496/EEG⁽³⁾.

4. Medlemsstaterna skall varje år informera kommissionen om resultaten av de kontroller som utförs på de djur och produkter som importeras från tredje land, i överensstämmelse med direktiven 90/675/EEG och 91/496/EEG.

Artikel 30

1. När de i direktiven 90/675/EEG och 91/496/EEG fastställa kontrollerna visar att icke godkända produkter eller ämnen har använts för behandling av djuren i en bestämd sändning enligt artikel 2.2 e i direktiv 91/496/EEG eller när sådana produkter eller ämnen förekommer i hela eller en del av en sändning som kommer från samma anläggning, skall den behöriga myndigheten vidta följande åtgärder, beträffande de berörda djuren och produkterna:

— Myndigheten skall informera kommissionen om de använda produkternas art och om ifrågavarande sändning; kommissionen skall genast informera alla gränskontrollstationer.

⁽¹⁾ EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽²⁾ EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/52/EG (EGT nr L 265, 8.11.1995, s. 16).

⁽³⁾ EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

— Medlemsstaterna skall förstärka kontrollerna av alla djursändningar eller produkter med samma ursprung. Särskilt skall de tio följande sändningarna med samma ursprung beslagtas – och en deposition av ett belopp för att täcka kontrollkostnader skall lämnas – vid gränstationen för kontroll av restsubstanser genom att ta ett representativt prov av denna sändning eller en del av denna sändning.

När dessa nya kontroller visar förekomst av icke godkända ämnen eller produkter eller restsubstanser av dessa ämnen eller produkter,

i) skall den berörda sändningen eller delen av sändningen returneras till ursprungslandet på avsändarens eller dennes fullmaktshavares bekostnad med tydlig uppgift på intyget om skälen till att sändningen returneras.

ii) får avsändaren i proportion till överträdelsens omfattning och den därigenom uppkomna risken, om den fastställda överträdelsen inte utgör någon risk för folkhälsan, välja mellan att returnera sändningen eller delsändningen i fråga, att förstöra den eller använda den för andra ändamål som är godkända enligt gemenskapslagstiftningen och detta utan varken gottgörelse eller ersättning.

— Kommissionen skall informeras om resultaten av de förstärkta kontrollerna och med hänsyn till denna information göra nödvändiga undersökningar, för att fastställa de fastställda överträdelsernas orsak och ursprung.

2. När de genom direktiv 90/675/EEG föreskrivna kontrollerna visar att gränsvärdena för restsubstanser har överskridits, skall kontroller utföras enligt punkt 1 andra strecksatsen.

3. Om kommissionen, i fall då tredje länder har ingått likvärdighetsavtal med gemenskapen efter förfrågningar hos de behöriga myndigheterna i de ifrågavarande tredje länderna, kommer fram till att dessa inte har fullgjort sina förpliktelser och garantier som anges i planerna enligt artikel 29.1, skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 32, upphäva förmånerna av avtalen ifråga om berörda djur och produkter tills det tredje landet har lämnat bevis på att det har avhjälpt försummelserna. Upphävandet skall hävas enligt samma förfarande.

Vid behov för att återställa avtalsförmånerna skall en gemenskapsdelegation med experter från medlemsstaterna bege sig till platsen, på det berörda tredje landets bekostnad för att bekräfta att sådana åtgärder vidtagits.

KAPITEL VII

Allmänna bestämmelser

Artikel 31

Rådet skall, på förslag från kommissionen, före den 1 juli 1997, ändra direktiv 85/73/EEG⁽¹⁾ i syfte att möjliggöra uttag av en avgift för att täcka kostnaderna för kontroller som genomförts enligt detta direktiv.

I avvaktan på rådets beslut har medlemsstaterna rätt att utta en nationell avgift för att täcka kontrollernas verkliga kostnader.

Artikel 32

1. När hänvisning sker till förfarandet i denna artikel, skall ordföranden utan dröjsmål hänskjuta ärendet till Ständiga veterinärkommittén, som inrättats genom beslut 68/361/EEG⁽²⁾, antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över de föreslagna åtgärderna inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med sextiotvå rösters majoritet.

3. a) Kommissionen skall själv anta åtgärderna, varvid dessa genast skall tillämpas, om de är förenliga med kommitténs yttrande.

b) Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte inom 15 dagar från det att förslaget mottagits har beslutat om åtgärder, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas varvid dessa genast skall tillämpas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat de föreslagna åtgärderna.

Artikel 33

1. När hänvisning sker till förfarandet i denna artikel, skall ordföranden utan dröjsmål hänskjuta ärendet till Ständiga veterinärkommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig

över de föreslagna åtgärderna inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med sextiotvå rösters majoritet.

3. a) Kommissionen skall själv anta åtgärderna, varvid dessa genast skall tillämpas, om de är förenliga med kommitténs yttrande.

b) Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har beslutat inom tre månader från det att förslaget mottagits skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas varvid dessa genast skall tillämpas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat de föreslagna åtgärderna.

Artikel 34

Utan att tillämpningen av bestämmelserna i artikel 6.2 påverkas, får bilagorna I, III, IV och V på förslag av kommissionen ändras eller kompletteras av rådet med kvalificerad majoritet.

Dessa bilagor får särskilt ändras inom tre år räknat från den dag då detta direktiv antogs, särskilt med hänsyn till en bedömning av risker beträffande följande aspekter:

- eventuell toxicitet hos rests substanser i livsmedel med animaliskt ursprung,
- möjlig förekomst av rests substanser i livsmedel med animaliskt ursprung.

Artikel 35

Rådet får, på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet, anta nödvändiga övergångsåtgärder innan den ordning som föreskrivs i detta direktiv trätt i kraft.

Artikel 36

1. Direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG skall upphöra att gälla den 1 juli 1997.

2. Följande bestämmelser skall också upphöra att gälla detta datum:

a) Artikel 4.3 i direktiv 71/118/EEG.

b) Artikel 5.3 och 5.4 i direktiv 89/437/EEG.

⁽¹⁾ EGT nr L 32, 5.2.1985, s. 14. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/24/EG (EGT nr L 243, 11.10.1995, s. 14).

⁽²⁾ EGT nr L 255, 18.10.1968, s. 23.

- c) Sista stycket i kapitel V, punkt II.3 B i bilagan till direktiv 91/493/EEG.
- d) Artikel 11.1 i direktiv 92/45/EEG.
- e) Artikel 15.1 i direktiv 92/46/EEG.

3. Hänvisningar till de upphävda direktiven och besluten skall uppfattas som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas enligt jämförelsestabellen i bilaga VI.

Artikel 37

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 juli 1997.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 38

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 39

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 1996.

På rådets vägnar
W. LUCHETTI
Ordförande

*BILAGA I***GRUPP A — Ämnen med anabolisk verkan och icke godkända ämnen**

1. Stilbener, stilbenderivat, deras salter och estrar
2. Antityreoida substanser
3. Steroider
4. Recorcylysyralaktoner (inklusive Zeranol)
5. β -agonister
6. Ämnen som ingår i bilaga IV i rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990

GRUPP B — Veterinärmedicinska läkemedel⁽¹⁾ och främmande ämnen

1. Antibakteriella ämnen, inklusive sulfonamider och quinoloner
2. Andra veterinärmedicinska läkemedel
 - a) Avmaskningsmedel
 - b) Koccidiostatika inklusive nitroimidazoler
 - c) Karbamater och pyretroider
 - d) Lugnande medel
 - e) Antiinflammatoriska icke steroida ämnen (USAID)
 - f) Andra ämnen med farmakologisk verkan
3. Andra ämnen och miljöförorenande ämnen
 - a) Klorerade kolväten, inklusive PCB
 - b) Organiska fosforföreningar
 - c) Kemikalier
 - d) Mykotoxiner
 - e) Färgämnen
 - f) Övriga ämnen

⁽¹⁾ Inklusive ämnen som inte registrerats, som skulle kunna användas för veterinärmedicinska ändamål.

BILAGA II

**GRUPPER AV RESTSUBSTANSER OCH ÄMNEN SOM SKALL SPÅRAS I VARJE TYP
AV DJUR, DJURFODER OCH DRICKSVATTEN SAMT I VARJE TYP AV ANIMALISK PRODUKT
AV PRIMÄRT URSPRUNG**

Typ av djur, animalisk produkt, grupp av ämnen	Djur tillhörande arterna nötkreatur, får, get, svin och hästdjur	Fjäderfä	Vattenbruks- djur	Mjolk	Ägg	Kött av ka- nin, av vilt och av vilda djur i hågn(*)	Honung
A 1	X	X	X			X	
2	X	X				X	
3	X	X	X			X	
4	X	X				X	
5	X	X				X	
6	X	X	X	X	X	X	
B 1	X	X	X	X	X	X	X
2a	X	X	X	X		X	
b	X	X			X	X	
c	X	X				X	X
d	X						
e	X	X		X		X	
f							
3a	X	X	X	X	X	X	X
b	X			X			X
c	X	X	X	X		X	X
d	X	X	X	X			
e			X				
f							

(*) Vilda djur kommer endast i fråga vad gäller kemikalier.

BILAGA III

REGLER FÖR PROVTAGNING

1. Planen för övervakning av rests substanser syftar till att undersöka och tydliggöra orsakerna till riskerna med rests substanser i livsmedel av animaliskt ursprung vad avser jordbruksföretag, slakterier, mejerier, anläggningar för förädling av fiskeriprodukter och centraler för uppsamling och förpackning av ägg.

De officiella proven skall tas i enlighet med relevant kapitel i bilaga IV.

Oavsett på vilken plats det officiella provet tas skall provtagningen vara oanmäld, oväntad och utföras på oregelbundna veckodagar och tider. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att säkerställa att överraskningsmomentet i kontrollerna bibehålls kontinuerligt.

2. I fråga om rests substanser tillhörande grupp A, skall övervakningen syfta till såväl spårning av illegal tillförsel av förbjudna ämnen som överdriven tillförsel av godkända ämnen. Åtgärden för en sådan provtagning skall koncentreras i enlighet med bestämmelserna i relevant kapitel i bilaga IV.

Provtagningarna skall fokuseras med hänsyn till följande minimikriterier: kön, ålder, art, uppfödningssystem, all information som medlemsstaten förfogar över och alla tecken på felaktig användning eller missbruk av ämnen tillhörande denna grupp.

Närmare detaljer om kriterierna för denna fokusering skall fastställas i det beslut från kommissionen som avses i artikel 15.1.

3. I fråga om ämnena i grupp B, skall övervakningen i synnerhet syfta till att kontrollera överensstämmelsen mellan rests substanserna av veterinärmedicinska läkemedel och de gränsvärden för rests substanser som anges i bilaga I och III till förordning (EEG) nr 2377/90, bekämpningsmedelsresterna med de gränsvärden som fastställs i bilaga III till direktiv 86/363/EEG samt till att kontrollera koncentrationen av miljöförorenande ämnen.

Om inte medlemsstaterna kan motivera en slumpmässig provtagning då de lägger fram sin nationella övervakningsplan avseende rests substanser för kommissionen, skall samtliga provtagningar fokuseras enligt kriterierna i kommissionens beslut som avses i artikel 15.1

BILAGA IV

PROVTAGNINGARNAS OMFATTNING OCH FREKVENNS

Syftet med denna bilaga är att definiera minsta antalet djur på vilka provtagning skall göras.

Varje prov kan analyseras för att spåra förekomsten av en eller flera restsubstanser.

KAPITEL 1

Nötkreatur, gris, får, get, hästdjur

1. Nötkreatur

Minsta antalet djur som skall kontrolleras varje år avseende alla typer av restsubstanser eller ämnen skall vara minst 0,4 % av de nötkreatur som slaktats föregående år, och fördelningen av proven skall vara följande:

Grupp A: 0,25 % med följande fördelning:

— Hälften av proven skall göras på levande djur och på företaget.

Undantagsvis kan 25 % av de prov som skall analyseras för spårande av ämnen tillhörande grupp A 5 tas på lämpligt material (djurfoder, dricksvatten osv.).

— Hälften av proven skall tas på slakteriet.

Varje undergrupp till grupp A skall kontrolleras varje år med minst 5 % av det totala antalet prov som skall samlas in för grupp A.

Återstoden skall bestämmas beroende på den erfarenhet och den information som medlemsstaten besitter.

Grupp B: 0,15 %

30 % av proven skall gälla kontroll av ämnen tillhörande grupp B 1.

30 % av proven skall gälla kontroll av ämnen tillhörande grupp B 2.

10 % av proven skall gälla kontroll av ämnen tillhörande grupp B 3.

Återstoden skall bestämmas beroende på den situation som råder i medlemsstaten.

2. Gris

Minsta antalet djur som skall kontrolleras varje år med avseende på alla typer av restsubstanser och ämnen skall vara minst 0,05 % av antalet grisar som slaktats föregående år, och fördelningen av proven skall vara följande:

Grupp A: 0,02 %

För de medlemsstater som utför provtagningen på slakteriet skall kompletterande analyser av dricksvatten, djurfoder, gödsel eller annan lämplig parameter göras på uppfödningens anläggningen.

I detta fallet skall minsta antalet grisuppfödningens anläggningar som skall besökas varje år vara minst en anläggning per 100 000 grisar som slaktats föregående år.

Varje undergrupp till grupp A skall kontrolleras varje år med minst 5 % av det totala antalet prov som skall samlas in för grupp A.

Återstoden skall bestämmas beroende på den erfarenhet och information som medlemsstaten besitter.

Grupp B: 0,03 %

Samma fördelning för undergrupperna som för nötkreatur skall gälla. Återstoden skall bestämmas beroende på situationen i medlemsstaten.

3. Får och get

Antalet djur som skall kontrolleras varje år avseende alla typer av rests substanser och ämnen skall vara minst 0,05 % av de får och getter som var äldre än tre månader och som slaktats föregående år. Fördelningen av proven skall vara följande:

Grupp A: 0,01 %

Varje undergrupp till grupp A skall kontrolleras varje år med minst 5 % av det totala antalet prov som skall samlas in för grupp A.

Återstoden skall bestämmas beroende på den erfarenhet och den information som medlemsstaten besitter.

Grupp B: 0,04 %

Samma fördelning för undergrupperna som för nötkreatur skall gälla. Återstoden skall bestämmas beroende på situationen i medlemsstaten.

4. Hästdjur

Antalet prov skall bestämmas av varje medlemsstat i förhållande till de problem som konstaterats.

KAPITEL 2

Kycklingar, värphöns och avelshöns, kalkoner, andra fjäderfän

Ett prov skall innehålla ett eller flera djur beroende på kraven för analysmetoderna.

För varje berörd fjäderfäkategori (kycklingar, värphöns och avelshöns, kalkoner och andra fjäderfän) skall minsta antalet prov per år vara lika med minst ett prov per 200 ton av den årliga produktionen (slaktvikt) med ett minimum på hundra prov för varje grupp av ämnen om den årliga produktionen av den berörda kategorin av fåglar överskrider 5 000 ton.

Fördelningen av proven skall vara följande:

Grupp A: 50 % av totala antalet prov

En femtedel av dessa prov skall tas på uppfödninganläggningen.

Varje undergrupp till grupp A skall kontrolleras varje år med minst 5 % av det totala antalet prov som skall samlas in för grupp A.

Återstoden skall bestämmas beroende på den erfarenhet och information som medlemsstaten besitter.

Grupp B: 50 % av totala antalet prov,

30 % för att kontrollera förekomsten av ämnen tillhörande grupp B 1,

30 % för att kontrollera förekomsten av ämnen tillhörande grupp B 2,

10 % för att kontrollera förekomsten av ämnen tillhörande grupp B 3.

Återstoden skall bestämmas beroende på den situation som råder i medlemsstaten.

KAPITEL 3

Vattenbruksprodukter

1. Odlad fisk

Ett prov utgörs av en eller flera fiskar beroende på den berörda fiskens storlek och på kraven för analysmetoden.

Medlemsstaterna skall iaktta åtminstone följande provtagningsfrekvens och antal prov beroende på den årliga produktionen av odlad fisk (uttryckt i ton).

Minsta antalet insamlade prov per år skall vara lika med minst ett prov per 100 ton av den årliga produktionen.

De ämnen som söks och de prov som väljs ut för analysen skall väljas beroende på hur dessa ämnen skall användas.

Fördelningen av proven skall vara följande:

Grupp A: en tredjedel av totala antalet prov.

Samtliga prov skall tas på odlingsanläggningen, på fiskar i alla stadier av uppfödningen⁽¹⁾ inklusive fiskar som är färdiga att avyttras som livsmedel.

Grupp B: två tredjedelar av totala antalet prov.

Provtaningen skall göras

- a) helst på odlingsanläggningen, på fisk som är färdig att avyttras som livsmedel,
- b) på förädlingsanläggningen eller i samband med partihandeln, på färsk fisk, under förutsättning att det är möjligt att, vid positiva resultat, spåra fisken tillbaka till odlingsanläggningen (tracing back).

Under alla omständigheter skall prover som tas på odlingsanläggningen tas på minst 10% av de registrerade produktionsanläggningarna.

2. Andra vattenbruksprodukter

När medlemsstaterna har anledning att tro att veterinärmedicinska eller kemiska produkter används för andra vattenbruksprodukter, eller när en förorening av miljön misstänks, skall dessa arter inkluderas i provtagningsplanen i en omfattning som står i proportion till produktionen, som kompletterande prov till dem som tas på fisk från fiskodlingar.

⁽¹⁾ För fiskodlingar i havet där provtagningsförhållandena kan vara särskilt besvärliga, kan provtagningen koncentreras till fodret i stället för provtagning på fisk.

BILAGA V

KAPITEL 1

Följande laboratorier har utsetts att vara gemenskapens referenslaboratorier för spårning av rests substanser av vissa ämnen:

- a) Vad gäller rests substanser enligt bilaga I, grupp A 1, 2, 3, 4 samt grupp B 2d och 3d.
Rijksinstituut voor de Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM)
A. van Leeuwenhoeklaan, 9
NL-3720 BA Bilthoven
- b) Vad gäller rests substanser enligt bilaga I, grupp B 1 och B 3e, och rests substanser av cerbadox och olaquinox.
Laboratoires des Médicaments vétérinaires (CNEVA-LMV)
La Haute Marche, Javene
F-35135 Fougères
- c) Vad gäller rests substanser enligt bilaga I, grupp A 5, grupp B 2a, b och e.
Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)
Bereich Marienfelde
Diedersdorfer Weg, 1
D-12277 Berlin
- d) Vad gäller rests substanser enligt bilaga I, grupp B 2c samt 3a, b, c.
Istituto Superiore di Sanità
Viale Regina Elena, 299
I-00161 Roma

Ämnena i grupperna A 6 och B 2f samt 3f skall bestämmas på gemenskapens utvalda referenslaboratorier beroende på deras farmakologiska verkan.

KAPITEL 2

Gemenskapens referenslaboratoriernas befogenheter och arbetsvillkor vid spårning av rests substanser hos levande djur, i deras exkrementer, kroppsvätskor och vävnader, i livsmedel med animaliskt ursprung och i djurfoder och dricksvatten avsett för djur skall vara följande:

1. Gemenskapens referenslaboratorier skall ha följande uppgifter:
 - a) Främja och samordna forskning med avseende på nya analysmetoder samt informera de nationella referenslaboratorierna om de framsteg som görs på området för analysmetoder och -material.
 - b) Hjälpa de nationella referenslaboratorier som arbetar med rests substanser att inrätta ett lämpligt kvalitetssäkringssystem som bygger på principen för god laboratoriepraxis (GLP) och Europeisk standard EN 45 000.
 - c) Godkänna de metoder som förklarats giltiga som referensmetoder och som skall ingå i en metodsamling.
 - d) Förse de nationella referenslaboratorierna med uppgifter om godkända rutinanalysmetoder under förfarandet med fastställande av gränsvärden för rests substanser.
 - e) Förse de nationella referenslaboratorier med uppgifter om analysmetoder och jämförande försök som skall utföras och underrätta dem om resultaten av dessa.
 - f) Till de nationella referenslaboratorier som begär detta, avge ett tekniskt yttrande om analysen av de rests substanser för vilka de har utsetts att vara gemenskapens referenslaboratorier.
 - g) Organisera jämförande försök för de nationella referenslaboratoriernas räkning varvid frekvensen för dessa försök skall bestämmas i samförstånd med kommissionen. Gemenskapens referenslaboratorier skall för dessa försök distribuera blankprover och prover innehållande en känd kvantitet av det ämne som skall analyseras.
 - h) identifiera och kvantifiera rests substanserna i de fall då ett analysresultat ger upphov till en tvist mellan medlemsstaterna.
 - i) Organisera utbildnings- och fortbildningskurser som skall vara öppna för de nationella laboratoriernas experter.

- j) Bistå kommissionen med teknisk och vetenskaplig assistans, inbegripet till programmet för standarder, mätningar och provningar.
 - k) Upprätta och till kommissionen sända en årlig rapport om respektive verksamhet.
 - l) På området för analysmetoder och analysmaterial samarbeta med de nationella referenslaboratorier som utsetts av tredje land inom ramen för de övervakningsplaner som skall läggas fram enligt artikel 11 i detta direktiv.
2. För att kunna utföra uppgifterna i punkt 1, skall gemenskapens referenslaboratorier uppfylla följande minimikrav:
- a) Ha utsetts till nationellt referenslaboratorium i en medlemsstat.
 - b) Förfoga över personal med tillräcklig kunskap om den teknik som tillämpas vid analys av de rests substanser för vilka de har utsetts att vara gemenskapens referenslaboratorier.
 - c) Förfoga över utrustning och ämnen i den utsträckning som krävs för att kunna utföra de analyser som de har ålagts att utföra.
 - d) Ha en passande administrativ infrastruktur.
 - e) Vara tillräckligt datoriserat för att kunna ta fram statistik på grundval av de behandlade resultaten och vara i stånd att snabbt vidarebefordra dessa data och andra upplysningar till nationella referenslaboratorier och till kommissionen.
 - f) Gå i god för att personalen iakttar den konfidentiella karaktären hos vissa frågor, resultat eller meddelanden.
 - g) Ha tillräcklig kunskap om internationella normer och internationell praxis.
 - h) Förfoga över en aktuell förteckning över godkänt referensmaterial och referensmaterial som innehas av Institutionen för referensmaterial och mätningar, samt en aktuell lista över tillverkare och försäljare av sådant material.
-

BILAGA VI

Jämförelsetabell

Detta direktiv	Direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG	
Artikel 1	—	
Artikel 2	Artikel 2	86/469/EEG
Artikel 3	Artikel 1	86/469/EEG
	Artikel 2	85/358/EEG
Artikel 4	Artikel 3	86/469/EEG
Artikel 5	Artikel 4.1 första och andra strecksatserna	86/469/EEG
Artikel 6	—	
Artikel 7	Artikel 4.1 utom första och andra strecksatserna	86/469/EEG
Artikel 8	Artikel 4.2–4.5	86/469/EEG
	Artikel 12	86/469/EEG
	Artikel 9	85/358/EEG
Artikel 9	—	
Artikel 10	—	
Artikel 11	Artikel 1	85/358/EEG
Artikel 12	—	
Artikel 13	Artikel 3	85/358/EEG
	Artikel 10	86/469/EEG
Artikel 14.1	Artikel 8.1 b)	86/469/EEG
Artikel 14.2	Artikel 8.2	86/469/EEG
	Beslut 91/664/EEG	
	Beslut 89/187/EEG	
Artikel 15.1	Artikel 8.3	86/469/EEG
	Artikel 5.2	85/358/EEG
Artikel 15.2	Artikel 8.3	86/469/EEG
	Artikel 5.3	85/358/EEG
Artikel 15.3	Artikel 9	86/469/EEG
Artikel 16	Artikel 9.1 och artikel 9.2	86/469/EEG
	Artikel 6.1 och artikel 6.2	85/358/EEG
Artikel 17	Artikel 9.3 a)	86/469/EEG
	Artikel 6.3 a)	85/358/EEG
Artikel 18	Artikel 9.3 c) och d)	86/469/EEG
Artikel 19	—	
Artikel 20.1	—	
Artikel 20.2	Artikel 11	86/469/EEG
Artikel 21	Artikel 5	86/469/EEG
Artikel 22	Artikel 7	85/358/EEG
Artikel 23	Artikel 9.3 b), c), d), artikel 9.4 och 9.5	86/469/EEG
	Artikel 6.3 b), c), d) och 6.4	85/358/EEG
Artikel 24	Artikel 4	85/358/EEG
Artikel 25	—	
Artikel 26	—	

Detta direktiv	Direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	Artikel 7 86/469/EEG
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 12 85/358/EEG
Artikel 32	Artikel 14 86/469/EEG
Artikel 33	Artikel 11 85/358/EEG
Artikel 34	Artikel 15 86/469/EEG
Artikel 35	Artikel 10 85/358/EEG
Artikel 36	Artikel 13 86/469/EEG
Artikel 37	—
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Bilaga I	Bilaga I 86/469/EEG
Bilaga II	—
Bilaga III	—
Bilaga IV	Bilaga II 86/469/EEG
Bilaga V, kapitel 1	Beslut 91/664/EEG
Bilaga V, kapitel 2	Beslut 89/187/EEG
Bilaga VI	—

RÅDETS DIREKTIV 96/24/EG

av den 29 april 1996

om ändring av rådets direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Rådets direktiv 77/101/EEG av den 23 november 1976 om saluföring av foderråvor⁽⁴⁾, har upphävts genom rådets direktiv 96/25/EG av den 29 april 1996 om avyttring av foderråvaror, med ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG, och med upphävande av direktiv 77/101/EEG⁽⁵⁾.

Direktiv 96/25/EG syftar särskilt till att upphäva skillnaderna mellan de nationella lagstiftningarna om oblandade foderråvaror och råvaror. Därför införs en gemensam benämning, "foderråvaror", och en definition av denna benämning som inbegriper oblandade foderråvaror och råvaror. Dessa uttryck och deras definition bör alltså i direktiv 79/373/EEG⁽⁶⁾, ersättas av den nya gemensamma benämningen och den definition av denna som ges i direktiv 96/25/EG. Dessa förändringar påverkar definitionen av foderblandningar.

Den förteckning som ingår i del B i bilagan till direktiv 96/25/EG bör användas vid avyttring av foderråvaror, oavsett deras ändamål, samt för märkning av foderråvaror som används i foderblandningar.

I kommissionens direktiv 92/87/EEG av den 26 oktober 1992 om upprättandet av en icke fullständig förteckning

över de viktigaste ingredienser som normalt används och saluförs för tillverkning av foderblandningar som är avsedda för andra djur än sällskapsdjur⁽⁷⁾, anges en förteckning över ingredienser för märkning av foderblandningar. Åtgärder bör vidtas för att säkerställa att direktiv 92/87/EEG upphävs i och med att delarna A och B i bilagan till direktiv 96/25/EG träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 79/373/EEG skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.2 a skall uttrycket "oblandade foderråvaror" ersättas med uttrycket "foderråvaror".
2. Termen "ingrediens(er)" skall ersättas med termen "foderråva/or".
3. Artikel 2 b skall ersättas med följande text:

"b) *foderblandningar*: blandningar av foderråvaror, med eller utan tillsatser, avsedda för utfodring av djur, i form av helfoder eller kompletteringsfoder."
4. Artikel 2 k skall ersättas med följande text:

"k) *foderråvaror*: olika produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, i naturligt tillstånd, färska eller konserverade liksom produkter som har härletts därur genom industriell bearbetning, och organiska eller oorganiska ämnen, med eller utan tillsatser, som är avsedda för utfodring av djur, antingen direkt obearbetade eller efter bearbetning, för att framställa foderblandningar eller som bärare i förblandningar."
5. Artikel 10 b skall utgå.
6. Hänvisningen "som avses i artikel 10 b" i artikel 10a 1 skall ersättas med följande: "de viktigaste foderråvaror som avses i del B i bilagan till rådets direktiv

⁽¹⁾ EGT nr C 238, 26.8.1994, s. 6.

⁽²⁾ EGT nr C 305, 31.10.1994, s. 146.

⁽³⁾ EGT nr C 102, 24.4.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT nr L 32, 3.2.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/654/EEG (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 48).

⁽⁵⁾ Se sid 35 i detta nummer av EGT.

⁽⁶⁾ EGT nr L 86, 6.4.1979, s. 30. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/74/EEG (EGT nr L 237, 22.9.1993, s. 23).

⁽⁷⁾ EGT nr L 319, 4.11.1992, s. 19.

96/25/EG av den 29 april 1996 om avyttring av foderråvaror, med ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG, och med upphävande av direktiv 77/101/EEG”(*).

(*) EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 35.”

7. Artikel 10a.2 skall ersättas med följande text:

”2. Medlemsstaterna skall se till att bestämmelserna i punkterna I, II, III och IV i del A (’Allmänt’) i bilaga I till rådets direktiv 96/25/EG beaktas.”

8. Artikel 11 skall ersättas med följande text:

”Artikel 11

Vid saluföring inom gemenskapen skall de uppgifter som är tryckta på den medföljande handlingen, på förpackningen eller behållaren eller på den etikett som är anbringad därpå, vara skrivna på ett eller flera av gemenskapens nationella eller officiella språk, som mottagarlandet beslutar om.”

Artikel 2

Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 1998 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

De bestämmelser som antagits skall tillämpas från den 1 juli 1998. Medlemsstaterna skall dock föreskriva att de foderblandningar som saluförts före den 1 juli 1998 och som inte överensstämmer med detta direktiv får fortsätta att vara i omlopp till den 30 juli 1999.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 1996.

På rådets vägnar
W. LUCHETTI
Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 96/25/EG

av den 29 april 1996

om avyttring av foderråvaror, med ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG, och med upphävande av direktiv 77/101/EEG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Foderråvarorna spelar en viktig roll inom jordbruket i samband med framställning, bearbetning och konsumtion av jordbruksprodukter.
2. Eftersom kvalitet, effektivitet och miljö väcker ett stigande intresse kommer foderråvarornas betydelse inom jordbruket att öka.
3. Under dessa omständigheter är de regler som styr avyttringen av foderråvaror särskilt användbara för att säkerställa en tillräcklig öppenhet inom hela hanteringskedjan genom att förbättra jordbruksproduktionens, särskilt animalieproduktionens, kvalitet.
4. Rådets direktiv 77/101/EEG av den 23 november 1976 om saluföring av foderråvaror⁽⁴⁾, fastställer de regler som skall gälla för saluföring av oblandade foderråvaror. För närvarande skiljer sig fortfarande medlemsstaternas traditioner med avseende på regleringen av saluföringen av råvaror åt. Av detta skäl tillåter direktiv 77/101/EEG medlemsstaterna att göra undantag i vissa fall.
5. Dessa undantag har lett till att bestämmelserna i direktiv 77/101/EEG i vissa medlemsstater reglerar saluföringen av oblandade foderråvaror och råvaror, medan de i andra medlemsstater endast reglerar

saluföringen av oblandade foderråvaror, vilket gör det möjligt att sälja oblandade foderråvaror som råvaror som inte är underkastade någon reglering.

6. För att den inre marknaden skall fungera väl bör de skillnader som fortfarande kan konstateras avskaffas. Med hänsyn till omfattningen av det område som är föremål för bedömning bör direktiv 77/101/EEG ersättas med nya regler.
7. Oblandade foderråvaror och råvaror är så likartade och näraliggande att det, för att säkerställa en sammanhängande integrering av detta direktivs tillämpningsområde, är nödvändigt att hänföra dem till en enda kategori, nämligen "foderråvaror".
8. Den nya definitionen av "foderråvaror" omfattar den avsedda användningen av dessa produkter, det vill säga användningen för utfodring av djur, på sätt som framgår av nu befintliga definitioner av "foder" och "foderblandningar". På så sätt säkerställs det att uttrycket "foder" kan ha en allmän betydelse som täcker alla råvaror för foder och foderblandningar.
9. En vid definition av "foder" är särskilt viktig med avseende på bestämmelserna i rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser⁽⁵⁾ och rådets direktiv 74/63/EEG av den 17 december 1973 om fastställande av tillåtna maximihalter av främmande ämnen och produkter i djurfoder⁽⁶⁾. Vissa bestämmelser i direktiv 74/63/EEG kan endast tillämpas på råvaror för djurfoder medan andra bestämmelser gäller alla foder, däribland råvaror för djurfoder, varför de två begreppen "djurfoder" och "råvaror för djurfoder" bör användas.
10. För att säkerställa den nödvändiga öppenheten i hela hanteringskedjan omfattar föreliggande direktiv "avyttring" av foderråvaror.

⁽¹⁾ EGT nr C 236, 24.8.1994, s. 7.⁽²⁾ EGT nr C 305, 31.10.1994, s. 147.⁽³⁾ EGT nr C 102, 24.4.1995, s. 10.⁽⁴⁾ EGT nr L 32, 3.2.1997, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/654/EEG (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 48).⁽⁵⁾ EGT nr L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 95/55/EG (EGT nr L 263, 4.11.1995, s. 18).⁽⁶⁾ EGT nr L 38, 11.2.1974, s. 31. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/74/EEG (EGT nr L 237, 22.9.1993, s. 23).

11. Tillfredsställande resultat på animalieproduktionens område beror i stor utsträckning på en riktig användning av lämpliga foderråvaror av god kvalitet. Foderråvarorna måste följaktligen alltid vara av sund och oförfalskad, säljbar kvalitet. De får varken utgöra någon risk för djurs eller människors hälsa eller saluföras på ett sätt som kan vilseleda.
12. Eftersom många produkter kan vara avsedda att användas både som foder och som icke-foder, måste användningen som foder anges genom en obligatorisk märkning *ad hoc* när produkterna i fråga avyttras med detta syfte.
13. I många fall fraktas foderråvarorna löst i bulkpartier eventuellt uppdelade på flera enheter. Dessa råvaror åtföljs i allmänhet av handlingar som till exempel fakturor eller följesedlar. Dessa handlingar kan användas som "medföljande handlingar" enligt artikel 5 i det här direktivet. Detta är tillåtet endast om identifieringen av partiet (och dess delar) vederbörligen garanteras i alla avyttringsled, liksom förekomsten av en gemensam referens och en medföljande handling, till exempel genom användning av referensnummer eller tecken.
14. Eftersom foderråvaror kan skilja sig åt med avseende på hygienisk och näringsmässig kvalitet, måste en tydlig distinktion göras mellan olika foderråvaror genom att, när de avyttras, underkasta dem en obligatorisk märkning som anger deras specifika benämning.
15. Det är nödvändigt att ge köparna eller användarna av foderråvaror längs hela hanteringskedjan exakt och giltig kompletterande information som till exempel mängderna av de analytiska beståndsdelar som har en direkt effekt på foderråvarornas kvalitet. För att skydda de små köpare som förgäves kräver denna information och för att undvika de onödiga kostnader som upprepade analyser skulle orsaka omedelbart före slutet på hanteringskedjan bör man undvika att säljaren inte uppfyller sin skyldighet att deklarerar mängden analytiska beståndsdelar. Vissa medlemsstater har svårigheter att utföra kontroller på jordbrukarnivå. Under dessa omständigheter är det nödvändigt att anta bestämmelser som kräver en deklARATION av mängden analytiska beståndsdelar i början av hanteringskedjan.
16. Märkningens uppgifter rörande foderråvarornas analytiska beståndsdelar är inte nödvändiga om köparen före transaktionen inte anser sig behöva denna information. Detta undantag från märkningskravet kan särskilt gälla produkter som lagras fram till den tidpunkt då de blir föremål för en ny transaktion.
17. Avyttring av foderråvaror mellan jordbrukare avser i de allra flesta fall skördade produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung i naturligt tillstånd, som är färska eller konserverade, eventuellt underkastade en enkel fysisk bearbetning som till exempel hackning eller malning, och inte är behandlade med tillsatser utom när det är fråga om konserveringsmedel. Dessa produkters egenskaper är allmänt kända och av praktiska skäl krävs ingen sådan deklARATION som avses i det här direktivet på en medföljande handling, såsom exempelvis en faktura. Detta bör dock göras när produkterna i fråga behandlas med tillsatser eftersom en behandling med tillsatser kan ändra produkternas kemikaliska sammansättning och näringsvärde.
18. Foderråvaror av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung säljs i små mängder av många återförsäljare, ofta som foder till sällskapsdjur. Dessa produkters egenskaper är allmänt kända och av praktiska skäl behöver ingen deklARATION av beståndsdelarna göras såvitt avser dessa produkter.
19. I vissa tredje länder finns inte alltid de nödvändiga medlen för att kunna ge den information som med avseende på foderråvarors analytiska beståndsdelar krävs i det här direktivet. Därför är det nödvändigt att medlemsstaterna på vissa villkor tillåts medge att dessa råvaror avyttras inom gemenskapen om de åtföljs av provisoriska uppgifter om sammansättningen.
20. När tillförlitliga uppgifter inte finns tillgängliga såvitt avser de analytiska beståndsdelarna, särskilt beträffande foderråvaror som kommer från tredje land och som för första gången avyttras inom gemenskapen, bör det, för att undvika onödig belastning av hamnar, väg- och järnvägsförbindelser finnas möjlighet att tillåta ingivande inom tio arbetsdagar av en slutlig bekräftelse av tidigare lämnade provisoriska uppgifter.
21. Enligt flera av gemenskapens grundläggande förordningar skall förteckningar över ingredienser och oblandade foder göras.
22. Av praktiska skäl och för att säkerställa den rättsliga samstämmighet och effektivitet som är nödvän-

dig, skall en förteckning över de viktigaste foderråvarorna, som liknar dem som redan finns på jämförbara områden, upprättas.

förteckning över ingredienser i foderblandningar. Det nämnda direktivet bör upphävas när delarna A och B i bilagan till det här direktivet börjar tillämpas.

23. På grund av den stora mångfald produkter och biprodukter som kan vara föremål för handel och som kan användas och på grund av den ständigt fortgående utvecklingen inom foderteknologin och nödvändigheten av att inte inskränka tillverkarnas och jordbrukarnas urvalsmöjligheter kan en sådan förteckning inte vara uttömmande. Det är möjligt att tillåta avyttring av andra foderråvaror än dem som anges i ovannämnda förteckning, om dessa råvaror får särskilda benämningar, och all sammanblandning med råvaror som har uppfyllt de krav som gäller för en på gemenskapsnivå fastställd benämning undviks.
24. Foderråvaror som har en halt av främmande ämnen och produkter som överstiger den i bilaga I till direktiv 74/63/EEG angivna halten för oblandade foderråvaror får endast levereras till godkända tillverkare av foderblandningar enligt bestämmelserna i rådets direktiv 95/69/EG av den 22 december 1995 om villkor och föreskrifter för godkännande och registrering av vissa anläggningar och mellanhänder inom fodersektorn⁽¹⁾. Detta skall anges med hjälp av särskilda obligatoriska märkningsuppgifter som beskriver produktens avsedda användning. Dessa främmande ämnen och produkter bör ingå i förteckningen i bilaga II del B i direktiv 74/63/EEG, med vissa undantag för aflatoxin, kadmium, arsenik och foderråvaror som innehåller dessa ämnen, vilka redan ingår i bilaga II del A av direktiv 74/63/EEG.
25. Ändringen av förteckningen över foderråvaror utgör en åtgärd av vetenskaplig natur.
26. Förteckningen i del B i bilagan till det här direktivet skall användas vid avyttring av foderråvaror oavsett dessas avsedda användning, liksom för märkning av råvaror som användas vid tillverkning av foderblandningar.
27. I kommissionens direktiv 92/87/EEG av den 26 oktober 1992 om upprättande av en icke fullständig förteckning över de viktigaste ingredienser som normalt används och saluförs för framställning av foderblandningar avsedda för andra djur än sällskapsdjur⁽²⁾, upprättas som stöd för märkningen en
28. För att förbättra entydigheten och jämförbarheten på internationell nivå av systemen för identifiering och utbyte av uppgifter rörande foderråvaror bör kommissionen få till uppgift att i förekommande fall anta regler för tillämpningen för att införa ett praktiskt internationellt kodsysteem för foderråvaror, som grundar sig på ordlistor med termer för beskrivning av olika aspekter på foderråvaror som ursprung, del av ursprunglig vara, bearbetning, mognad/kvalitet.
29. För att underlätta antagandet av regler för genomförandet bör det förfarande som utvecklar ett samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga foderkommittén följas.
30. Det är viktigt att se till att märkningsuppgifternas riktighet i enlighet med direktivets bestämmelser kan kontrolleras officiellt på ett enhetligt sätt inom hela gemenskapen i alla avyttringsled för foderråvaror.
31. Införandet av detta direktiv innebär att uttrycken "oblandade foderråvaror", "råvaror (ingredienser)", "råvaror" och "ingredienser" avskaffas. Dessa uttryck skall i gemenskapens aktuella lagstiftning, särskilt i rådets direktiv 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG⁽³⁾ och 93/74/EEG⁽⁴⁾ ersättas med uttrycket "foderråvaror", och i förekommande fall skall definitionen av "foderråvaror" ersättas med den definition som ges i det här direktivet. Detta påverkar även definitionen av foderblandningar. Kommissionens direktiv 80/511/EEG⁽⁵⁾, 82/475/EEG⁽⁶⁾ och 91/357/EEG⁽⁷⁾ samt kommissionens beslut 91/516/EEG⁽⁸⁾ bör av samma skäl ändras genom en kommissionsrättsakt.
32. Det är nödvändigt att se till att bestämmelserna i bilagorna fortlöpande anpassas efter den senaste vetenskapliga eller tekniska utvecklingen. Dessa ändringar skall snabbt införlivas inom ramen för det

⁽¹⁾ EGT nr L 332, 30.12.1995, s. 15.

⁽²⁾ EGT nr L 319, 4.11.1992, s. 19.

⁽³⁾ EGT nr L 213, 21.7.1982, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT nr L 237, 22.9.1993, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT nr L 126, 21.5.1980, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT nr L 213, 21.7.1982, s. 27.

⁽⁷⁾ EGT nr L 193, 17.7.1982, s. 34.

⁽⁸⁾ EGT nr L 281, 9.10.1991, s. 23.

förfarande som framgår av direktivet i syfte att upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga foderkommittén.

33. För att åstadkomma ett effektivt skydd för djurs och människors hälsa och i syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad måste åtgärder vidtas på gemenskapsnivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv skall tillämpas på avyttring av foderråvaror inom gemenskapen.
2. Detta direktiv är tillämpligt utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser om foder och utfodring.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *foderråvaror*: olika produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, i naturligt tillstånd, färska eller konserverade liksom produkter som härletts därur genom industriell bearbetning och organiska eller oorganiska ämnen, med eller utan tillsatser, som är avsedda för utfodring av djur, antingen direkt obearbetade eller efter bearbetning, för att framställa foderblandningar, eller som bärare i förblandningar.
- b) *avyttring*: innehav av foderråvaror för försäljning, däri inbegripet anbud, eller varje annan form av överlåtelse, kostnadsfri eller inte, till tredje part, liksom försäljning och andra former av överlåtelse.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall föreskriva att foderråvaror får avyttras inom gemenskapen endast om de är av sund och oförfalskad säljbar kvalitet. De skall föreskriva att dessa råvaror inte får utgöra någon risk för djurs eller människors hälsa och att de inte får avyttras på ett sätt som är ägnat att vilseleda.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall föreskriva att de allmänna bestämmelserna i del A av bilagan skall gälla för avyttring av foderråvaror.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att foderråvaror inte får avyttras om inte de uppgifter som räknas upp i det följande, som skall vara väl synliga, tydligt läsbara och outplånliga, och för vilka den inom gemenskapen etablerade tillverkaren, förpackaren, importören, säljaren eller distributören skall hållas ansvarig, återges i en medföljande handling eller, i förekommande fall, på förpackningen eller behållaren, eller på en etikett som är fastsatt på denna:

- a) uttrycket "foderråvara",
- b) råvarans benämning och, i förekommande fall, övriga uppgifter som anges i artikel 7,
- c) såvitt avser de foderråvaror som räknas upp i del B i bilagan, de uppgifter som anges i den fjärde kolumnen i del B av bilagan,
- d) när det gäller foderråvaror som inte räknas upp i förteckningen i del B i bilagan, de uppgifter som anges i den andra kolumnen i tabellen i del C i bilagan,
- e) i förekommande fall, de uppgifter som anges i del A i bilagan,
- f) nettokvantiteten, uttryckt i viktenheter, för fasta produkter, och i viktenheter eller volymenheter för flytande produkter,
- g) namn eller firmanamn på och adress till eller säte för den som är ansvarig för de uppgifter som avses i detta stycke.

2. Annan information kan lämnas på förpackning, behållare, etiketter eller medföljande handlingar om denna information hänför sig till objektiva eller mätbara parametrar som kan beläggas, och inte kan vilseleda köparen. Denna information skall vara skild från den information som avses i första stycket.

3. För sådana mängder av foderråvaror som är mindre än eller lika med 10 kg och är avsedda för slutanvändaren, kan de uppgifter som anges i punkterna 1 och 2 tillhandahållas köparen genom lämpliga anslag på försäljningsstället.

4. Om ett parti blir föremål för uppdelning under avyttringen, skall de uppgifter som anges i första stycket tillsammans med en hänvisning till det ursprungliga partiet upprepas på förpackningen, behållaren eller den medföljande handlingen på var och en av partiets delar.

5. Vid ändring av sammansättningen på en foderråvara som avyttras, skall de uppgifter som föreskrivs i första stycket ändras i enlighet därmed på den persons ansvar som lämnar de nya uppgifterna.

Artikel 6

1. Trots vad som sägs i artikel 5 krävs inte de uppgifter som avses i artikel 5.1 under c och d och i del A i bilagan, avdelning V punkterna 2 och 3

a) om köparen före varje transaktion skriftligen har avstått från denna information,

b) utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 90/667/EEG⁽¹⁾ när det gäller avyttring av foderråvaror av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung, färska eller konserverade, eventuellt underkastade en enkel fysisk bearbetning, i mängder som är mindre än eller lika med 10 kg, som är avsedda för sällskapsdjur och levereras direkt till slutanvändaren av en säljare som är etablerad i samma medlemsstat.

2. När det med avseende på en råvara från ett tredje land som för första gången avyttras inom gemenskapen inte har varit möjligt att lämna de garantier för sammansättningen som krävs i artikel 5.1 under c och d och i del A i bilagan, avdelning V punkterna 2 och 3, kan medlemsstaterna på grund av frånvaron av metoder för att garantera den nödvändiga analysen i landet i fråga medge att provisoriska uppgifter om sammansättningen lämnas av den ansvarige enligt artikel 5.1 under g på villkor att

a) de behöriga myndigheterna som ansvaras för kontroller informeras i förväg om råvarans ankomst,

b) de definitiva uppgifterna om sammansättningen tillhandahålls köparen och de behöriga myndigheterna inom en tid av tio arbetsdagar räknat från dagen för ankomsten till gemenskapen,

c) uppgifterna på handlingarna om sammansättningen åtföljs av följande text i fet stil:

”provisoriska uppgifter som bestyrks av ... (namn på och adress till det laboratorium som fått i uppdrag att genomföra analyserna) beträffande ... (referensnummer på det analyserade varuprovet) före den ... (datum),

d) medlemsstaterna informerar kommissionen under vilka omständigheter de har tillämpat det undantag som avses i detta stycke.

3. Trots vad som sägs i artikel 5

a) krävs inte de uppgifter som avses i artikel 5.1, utan att detta påverkar tillämpningen av direktiv 90/667/EEG, om det rör sig om produkter med vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, i naturligt tillstånd, färska eller konserverade, eventuellt underkastade en enkel fysisk bearbetning och inte behandlade med tillsatser, om det inte handlar om konserveringsmedel, som

tillhandahålls av en jordbrukare-tillverkare till en uppfödare-användare som båda två är etablerade i samma medlemsstat,

b) krävs inte de uppgifter som föreskrivs i artikel 5.1 under c, d, e och f och i del A i bilagan om det rör sig om avyttring av biprodukter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung som erhålls från en agro-industriell process och som har en vattenhalt som överstiger 50 %.

4. Med undantag från artikel 5.1 a kan

— den tyska benämningen ”Futtermittel-Ausgangserzeugnis” ersättas med benämningen ”Einzelfuttermittel”,

— den italienska benämningen ”materie prime per alimenti degli animali” ersättas med benämningen ”mangime semplice”,

— och den grekiska benämningen ”πρώτη ύλη ζωοτροφών” ersättas med ”απλή ζωοτροφή”.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de foderråvaror som räknas upp i del B i bilagan endast får avyttras under de benämningar som finns upptagna där och under förutsättning att de motsvarar de beskrivningar som ges där.

2. Medlemsstaterna skall tillåta avyttring av andra foderråvaror än dem som förekommer i den förteckning som anges i punkt 1, under förutsättning att dessa råvaror avyttras under andra benämningar och/eller tilläggsbeskrivningar än dem som räknas upp i bilagan och som inte kan vilseleda köparen beträffande den verkliga identiteten för den produkt som erbjuds honom.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall föreskriva att

a) foderråvaror, vilkas halt av främmande ämnen eller produkter överstiger den som tillåtits för foderråvaror enligt direktiv 74/63/EEG, endast får avyttras om de är avsedda för företag som är godkända för tillverkning av foderblandningar och finns införda i en nationell förteckning i enlighet med direktiv 95/69/EG,

b) med undantag från föreskrifterna i artikel 5.1 a, foderråvarorna enligt a i den här artikeln skall ha märkningen ”foderråvara avsedd för godkända tillverkare av foderblandningar”. Artikel 6.4 är tillämplig.

⁽¹⁾ EGT nr L 363, 27.12.1990, s. 51.

Artikel 9

För avyttring inom gemenskapen skall de uppgifter som är tryckta på den medföljande handlingen, på förpackningen eller behållaren, eller på den etikett som är anbringad därpå, vara skrivna på minst ett eller flera av gemenskapens nationella eller officiella språk som mottagarlandet beslutar om.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall se till att foderråvaror inte av skäl som har samband med bestämmelserna i detta direktiv underkastas andra restriktioner för avyttringen än dem som anges i detta direktiv.

Artikel 11

I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 14

- a) får ett system för nummerkoder antas för de uppräknade foderråvarorna, som grundar sig på ordlistor som anger råvarornas ursprung, del av använd produkt/biprodukt, bearbetning, mognad/kvalitet och som möjliggör identifiering av foder på internationell nivå — i synnerhet med hjälp av benämningen och en beskrivning,
- b) får bilagan ändras med hänsyn till utvecklingen av de vetenskapliga och tekniska kunskaperna.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att en officiell kontroll av efterlevnaden av de krav som ställs i det här direktivet genomförs, åtminstone genom provtagning vid avyttring.

Artikel 13

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga foderkommittén som bildades enligt rådets beslut 70/372/EEG⁽¹⁾, nedan kallad "kommittén".
2. När hänvisning sker till det förfarande som anges i denna artikel skall ordföranden utan dröjsmål sammankalla kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av en representant från en medlemsstat.
3. Kommissionens företrädare skall framlägga ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i

fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

4. a) Kommissionen skall själv anta de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.
 - b) Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 14

1. Direktiv 70/524/EEG ändras på följande sätt:
 - a) I samtliga fall ersätts orden "oblandade foderråvaror" med ordet "foderråvaror".
 - b) I artikel 2 skall punkt f ersättas med följande text:

"f) *foderråvaror*: olika produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, i naturligt tillstånd, färska eller konserverade liksom produkter som härletts därur genom industriell bearbetning och organiska eller oorganiska ämnen, med eller utan tillsatser, som är avsedda för utfodring av djur, antingen direkt obearbetade eller efter bearbetning, för att framställa foderblandningar eller som bärare i förblandningar,"
 - c) I artikel 2 skall punkt g ersättas med följande text:

"g) *foderblandningar*: blandningar av foderråvaror med eller utan tillsatser, avsedda för utfodring av djur, i form av helfoder eller kompletteringsfoder,"
2. Direktiv 74/63/EEG ändras på följande sätt:
 - a) I samtliga fall ersätts orden "oblandad(e) foderråvara/or" med orden "foderråvara/or".
 - b) Texten i punkt b i artikel 2 ersätts med följande text:

"b) *foderråvaror*: olika produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, i naturligt tillstånd,

⁽¹⁾ EGT nr L 170, 3.8.1970, s. 1.

färska eller konserverade liksom produkter som härletts därur genom industriell bearbetning och organiska eller oorganiska ämnen, med eller utan tillsatser, som är avsedda för utfodring av djur, antingen direkt obearbetade eller efter bearbetning, för att framställa foderblandningar eller som bärare i förblandningar,”

c) Texten i punkt h i artikel 2 ersätts med följande text:

”h) *foderblandningar*: blandningar av foderråvaror med eller utan tillsatser, avsedda för utfodring av djur, i form av helfoder eller kompletteringsfoder,”

d) I artikel 2 utgår punkt i.

e) I samtliga fall ersätts orden ”råvara/råvaror” med orden ”foderråvara/foderråvaror avsedda för godkända tillverkare av foderblandningar”.

3. Artikel 1.2 i direktiv 82/471/EEG skall ändras på följande sätt:

a) I punkt d stryks orden ”oblandade foderråvaror och”.

b) Följande punkt införs:

”g) avyttring av foderråvaror.”

4. Direktiv 93/74/EEG ändras på följande sätt:

a) I artikel 5.8 ersätts ordet ”ingredienser” överallt med ordet ”foderråvaror”.

b) I artikel 2 skall punkt b ersättas med följande text:

”b) *foderblandningar*: blandningar av foderråvaror med eller utan tillsatser, avsedda för utfodring av djur, i form av helfoder eller kompletteringsfoder,”

Artikel 15

Direktiv 77/101/EEG upphävs från och med den 1 juli 1998.

Artikel 16

På grundval av information som lämnats av medlemsstaterna skall kommissionen före den 1 juli 2001 förelägga rådet en rapport om den erfarenhet som vunnits vid tillämpningen av artikel 6.1 a, 6.2 och 6.3 a, i förekommande fall åtföljda av lämpliga förslag.

Artikel 17

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 1998. De skall genast informera kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall bestämmas av varje medlemsstat själv.

Artikel 18

De antagna bestämmelserna skall gälla den 1 juli 1998. Medlemsstaterna skall dock föreskriva att de foderråvaror som har avyttrats före den 1 juli 1998 och som inte överensstämmer med detta direktiv får avyttrats till och med den 30 juni 1999.

Artikel 19

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 20

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 1996.

På rådets vägnar

W. LUCHETTI

Ordförande

BILAGA**DEL A****Allmänt****I. FÖRKLARANDE NOTER**

1. Foderråvarorna förtecknas och betecknas i del B i enlighet med följande kriterier:
 - produktens/biproduktens ursprung, till exempel vegetabilisk, animalisk eller mineralisk,
 - den del av produkten/biprodukten som används, till exempel hela produkten, frön/kärnor, rotknölar eller ben,
 - den bearbetning som produkten/biprodukten har genomgått, till exempel skalning, extraktion, uppvärmning och/eller den erhållna produkten/biprodukten, till exempel flingor, kli, pressmassa eller fett,
 - produktens/biproduktens mognad och/eller produktens/biproduktens kvalitet, till exempel "med låg glukosinolathalt", "hög fetthalt" eller "med låg sockerhalt".
2. Den förteckning som finns i bilaga B är uppdelad i tolv kapitel:
 1. Spannmål: produkter och biprodukter
 2. Oljehaltiga frön eller frukter: produkter och biprodukter
 3. Frön från baljväxter, produkter och biprodukter
 4. Stamknölar, rotfrukter och rötter, produkter och biprodukter
 5. Andra frön och frukter, produkter och biprodukter
 6. Vallfoder och annat grovfoder
 7. Andra växter, produkter och biprodukter
 8. Mjölksprodukter
 9. Produkter från landdjur
 10. Fiskar, andra marina djur, produkter och biprodukter
 11. Mineraler
 12. Diverse

II. BESTÄMMELSER OM BOTANISK RENHET

1. Den botaniska renheten för de produkter och biprodukter som räknas upp i delarna B och C skall uppgå till minst 95 % såvida inte en annan halt anges i dessa delar.
2. Som botaniska orenheter betraktas
 - a) naturliga men oskadliga orenheter (till exempel halm eller rester av halm, frön/kärnor från andra odlade arter eller frön från ogräs),
 - b) de ofarliga resterna av andra oljehaltiga frön eller frukter som kommer från en tidigare framställningsprocess, såvitt deras halt inte överstiger 0,5 %.
3. De halter som anges avser produktens och biproduktens vikt per kg vara.

III. BESTÄMMELSER OM BENÄMNINGARNA

När benämningen på en foderråvara omfattar ett eller flera ord inom parentes kan dessa (detta) ord nämnas eller utelämnas allt efter önskemål. Exempelvis kan olja från soja(bönor) deklarerats som olja från sojabönor eller sojaolja.

IV. BESTÄMMELSER OM FÖRTECKNINGEN

Följande ordlista beskriver de viktigaste bearbetningsmetoderna för framställning av foderråvaror som nämns i delarna B och C i bilagan. Om dessa råvarors benämning innefattar en benämning eller en tilläggsbeskrivning skall den bearbetning som råvaran genomgått motsvara definitionen för ifrågavarande bearbetningsmetod som ges i följande förteckning.

Bearbetning	Definition	Tilläggsbeskrivning/ Term
Koncentration	Ökning av vissa halter genom borttagande av vatten eller andra beståndsdelar	Koncentrat
Skalning ⁽¹⁾	Borttagande av de yttersta skikten på frön, kärnor, frukter, nötter etc.	Skalad
Torkning	Borttagande av vatten genom naturlig eller artificiell torkning med avsikt att konservera varan	Torkad (i solen eller artificiellt)
Extraktion	Utvinning av fett eller olja antingen med hjälp av ett organiskt lösningsmedel eller med hjälp av vattenlösning för socker eller andra vattenlösliga beståndsdelar. Vid användning av ett organiskt lösningsmedel, skall slutprodukten vara tekniskt fri från detta lösningsmedel	Extraherat (oljehaltiga material). Melass, pressmassa (för produkter som innehåller socker eller andra vattenlösliga beståndsdelar)
Extrudering	Pressning eller framdrivning under tryck av ett ämne genom öppningar. Se även förklistring	Extruderad
Framställning av flingor	Valsning av en vara som behandlas med fuktig värme	Flingor
Malning	Fysisk bearbetning av en vara för att minska partikelstorleken och underlätta fraktionering (gröpe, kli och fodermjöl)	Mjöl/gröpe, kli, fodermjöl
Värmebehandling	Allmän term som täcker olika värmebehandlingar som utförs under vissa betingelser för att påverka varans näringsmässiga värde eller struktur	Rostad, kokt, puffad, värmebehandlad
Hårdning	Behandling av oljor och fetter för att uppnå en högre smältpunkt	Hårdad
Hydrolysis	Nedbrytning till enklare kemiska beståndsdelar genom lämplig behandling med vatten och eventuellt enzymer eller syra/bas	Hydrolyserad
Pressning	Utvinning av olja eller fett från oljerika material eller av saft från frukter eller andra vegetabiliska varor genom mekaniskt tryck (skruvpress eller annan typ av press) eventuellt med viss användning av värme	Expeller ⁽²⁾ (i fråga om oljerika material), massa, pressrester (för frukter etc.)
Pelletering	Sammanpressning genom passage genom en hålskiva	Agglomererad
Förklistring	Förändring av stärkelsen för att avsevärt öka dess förmåga att svälla i kallt vatten	Förklistrad
Raffinering	Borttagande av orenheter i socker, olja och andra naturliga ämnen genom en kemisk/fysisk behandling	Raffinerat
Vätmalning	Mekanisk separering av kärnans/kornets beståndsdelar efter blötläggning i vatten eventuellt med tillsats av svaveldioxid för extraktion av stärkelse	Grodd, gluten, stärkelse

⁽¹⁾ "Skalning" kan, beroende på vad som är lämpligt, ersättas med "borttagning av hinna" eller "spritning". I sådant fall skall den gemensamma beskrivningen "borttagen hinna" eller "spritad" användas.

⁽²⁾ Vid behov kan ordet "expeller" ersättas med ordet "presskaka".

V. BESTÄMMELSER OM DE ANGIVNA HALTERNA ELLER DE HALTER SOM SKALL DEKLARERAS ENLIGT DELARNA B OCH C

- De halter som anges eller som skall deklarerats hänför sig till vikten på foderråvaran om inte annat sägs.
- Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 3 och artikel 6.3 b i direktivet och såvitt en annan halt inte fastställs i del B i denna bilaga skall vattenhalten i foder-

råvaror deklarerar i de fall då den överstiger 14,5 % av råvarans vikt. Beträffande foderråvaror vilkas vattenhalt inte överstiger det ovannämnda gränsvärdet, skall aktuell halt deklarerar på köparens begäran.

3. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 3 i direktivet och såvitt en annan halt inte fastställs i del B i denna bilaga skall halten aska olöslig i saltsyra i foderråvaror deklarerar i de fall då den överstiger 2,2 % av torrsubstansen.

VI. BESTÄMMELSER OM DENATURERINGSMEDEL ELLER BINDEMEDEL

När produkterna i kolumn 2 i del B eller kolumn 1 i del C i bilagan används för att denaturera eller binda foderråvarorna, skall följande uppgifter lämnas:

- denatureringsmedel: art och mängd av de använda produkterna,
- bindemedel: arten av de använda produkterna.

När det gäller bindemedel får den använda mängden inte överstiga 3 % av den totala vikten.

VII. BESTÄMMELSER OM DE MINSTA TOLERANSERNA SOM ANGES ELLER SOM SKALL DEKLARERAS ENLIGT DELARNA B OCH C

Om en officiell kontroll i enlighet med artikel 11 i direktivet uppvisar en avvikelse mellan näringsinnehållet i en foderråvara och det deklarerade näringsinnehållet som är ägnad att minska denna råvaras värde, skall de högsta tillåtna avvikelserna vara följande:

- a) råprotein:
 - 2 enheter för de halter som deklarerats lika med eller överstigande 20 %,
 - 10 % av den deklarerade halten för de halter som deklarerats understigande 20 % (ända till 10 %),
 - 1 enhet för de halter som deklarerats understigande 10 %,
- b) totala sockerarter, reducerande sockerarter, sackaros, laktos och glukos (dextros):
 - 2 enheter för de halter som deklarerats lika med eller överstigande 20 %,
 - 10 % av den deklarerade halten för de halter som deklarerats understigande 20 % (ända till 5 %),
 - 0,5 enhet för de halter som deklarerats understigande 5 %,
- c) stärkelse och inulin:
 - 3 enheter för halter som deklarerats lika med eller överstigande 30 %,
 - 10 % av den deklarerade halten för de halter som deklarerats understigande 30 % (ända till 10 %),
 - 1 enhet för de halter som deklarerats understigande 10 %,
- d) råfett:
 - 1,8 enheter för de halter som deklarerats lika med eller överstigande 15 %,
 - 12 % av den deklarerade halten för de halter som deklarerats understigande 15 % (ända till 5 %),
 - 0,6 enhet för de halter som deklarerats understigande 5 %,
- e) växttråd
 - 2,1 enheter för de halter som deklarerats lika med eller överstigande 14 %,
 - 15 % av den deklarerade halten för de halter som deklarerats understigande 14 % (ända till 6 %),
 - 0,9 enhet för halter som deklarerats understigande 6 %,
- f) vattenhalt och aska:
 - 1 enhet för de halter som deklarerats lika med eller överstigande 10 %.
 - 10 % av den deklarerade halten för halter som deklarerats understigande 10 % (ända till 5 %),
 - 0,5 enhet för de halter som deklarerats understigande 5 %,

- g) total fosfor, natrium, kalciumkarbonat, kalcium, magnesium, syratol och beståndsdelar olösliga i petroleumeter:
- 1,5 enheter för de halter (värden) som deklarerats lika med eller överstigande 15 % (15),
 - 10 % av halten (värdet) som deklarerats för halter (värden) som deklarerats understigande 15 % (15) (ända till 2 % [2]),
 - 0,2 enhet för de halter (värden) som deklarerats understigande 2 % (2),
- h) aska olöslig i saltsyra och klorid uttryckt som NaCl:
- 10 % av den deklarerade halten för halter som deklarerats lika med eller överstigande 3 %,
 - 0,3 enhet för de halter som deklarerats understigande 3 %,
- i) karotin, vitamin A och xanthofyll:
- 30 % av den deklarerade halten,
- j) metionin, lysin och flyktiga kvävehaltiga baser:
- 20 % av den deklarerade halten.

DEL B

Icke fullständig förteckning över de viktigaste foderråvarorna

1. SPANNMÅL: PRODUKTER OCH BIPRODUKTER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
1.01	Havre	Kärnor av <i>Avena sativa</i> L. och andra odlade arter av havre sp.	
1.02	Havregryn	Produkt som erhålls genom ångning och valsning av skalad havre. Den får innehålla en liten mängd skaldelar	Stärkelse
1.03	Kli av skalad havre	Biprodukt som erhålls vid bearbetning av sållad havre, till havregryn och mjöl. Den består huvudsakligen av havrekli och i viss mån frövita	Växttråd
1.04	Havreskal och havrekli	Biprodukt som erhålls vid bearbetning av sållad havre, till havregryn	Växttråd
1.05	Korn	Kärnor av <i>Hordeum vulgare</i> L.	
1.06	Kornfodermjöl	Biprodukt som erhålls vid bearbetning av sållat, skalat korn till pärlgryn, mannagryn eller mjöl	Växttråd
1.07	Riskross	Biprodukt från beredningen av polerat ris eller glaserat ris, <i>Oryza sativa</i> L. Den består i huvudsak av risgryn som är små och/eller krossade	Stärkelse
1.08	Riskli (brunt)	Biprodukt som erhålls vid den första poleringen av skalat ris. Den består huvudsakligen av silverhinnor, delar av aleuronskiktet, frövitån och grodden	Växttråd
1.09	Riskli (vitt)	Biprodukt som erhålls vid den andra poleringen av skalat ris. Den består huvudsakligen av delar av aleuronskiktet, frövitån och grodden	Växttråd

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
1.10	Riskli innehållande kalciumkarbonat	Biprodukt som erhålls vid polering av skalat ris. Den består huvudsakligen av silverhinnor, delar av aleuronskiktet, frövitatan, grodden och av små mängder kalciumkarbonat som härrör från tillverkningsprocessen (maximal halt av CaCO ₃ : 3 %)	Växttråd
1.11	Fodermjöl av förkokat ris	Biprodukt som erhålls vid poleringen av förkokat skalat ris. Den består huvudsakligen av silverhinnor, delar av aleuronskiktet, grodden och av små mängder kalciumkarbonat som härrör från tillverkningsprocessen (maximal halt av CaCO ₃ : 3 %)	Växttråd
1.12	Risgroddar, expeller	Biprodukt från oljeutvinningen genom extraktion av risgroddar där delar av frövitatan och skal finns kvar	Råprotein Råfett Växttråd
1.13	Risgroddar, extraherade	Biprodukt från oljeframställning som erhålls genom pressning av risgroddar, på vilka delar av frövitatan och hinnan sitter kvar	Råprotein
1.14	Risstärkelse	Tekniskt ren stärkelse	Stärkelse
1.15	Hirs	Kärna av <i>Panicum millaceum</i> L.	
1.16	Råg	Kärna av <i>Secale cereale</i> L.	
1.17	Rågfodermjöl	Biprodukt från mjölframställning som erhålls av sållad råg. Den består huvudsakligen av delar av frövitatan med finare skaldelar och i viss mån av kärnrester	Växttråd
1.18	Råg, skalmjöl	Biprodukt vid framställning av mjöl som erhålls av sållad råg. Den består huvudsakligen av skaldelar och av delar av kärnan varifrån en mindre del av frövitatan tagits bort jämfört med rågkli	Växttråd
1.19	Rågkli	Biprodukt vid framställning av mjöl av sållad råg. Den består huvudsakligen av skaldelar och av delar av kärnan varifrån större delen av frövitatan tagits bort	Växttråd
1.20	Durra	Kärna av <i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench s.l.	
1.21	Vete	Kärna av <i>Triticum aestivum</i> L., <i>Triticum durum</i> Desf. och andra odlade arter av vete	
1.22	Vetefodermjöl	Biprodukt som erhålls vid framställning av mjöl av vetekorn eller skalat speltvete som först rengjorts. Den består i huvudsak av partiklar av frövitatan och även av små fragment av skal och bitar av kornet	Växttråd
1.23	Vetesalmjöl	Biprodukt som erhålls vid framställning av mjöl av sållade vetekorn eller skalat speltvete. Den består huvudsakligen av skaldelar och av delar av kärnan varifrån en mindre del av frövitatan tagits bort jämfört med vetekli	Växttråd
1.24	Vetekli ⁽¹⁾	Biprodukt som erhålls vid framställning av mjöl av sållade vetekorn eller skalat speltvete. Den består huvudsakligen av skaldelar och av delar av kärnan varifrån större delen av frövitatan tagits bort	Råfibrer

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
1.25	Vetegroddar	Biprodukt från mjölframställning. Den består huvudsakligen av vetegroddar, valsade eller i annan form, där delar av frövitorna och skal kan finnas kvar	Råprotein Råfett
1.26	Vetegluten	Torkad biprodukt från framställning av vetestärkelse. Den består huvudsakligen av gluten som erhålls vid utvinning av stärkelse	Råprotein
1.27	Veteglutenstärkelse	Biprodukt vid framställning av vetestärkelse. Den består av kli och gluten med eventuell tillsats av vissa beståndsdelar av blötlägningsvätskan samt möjligen av groddar som kan ha avfettats	Råprotein Stärkelse
1.28	Vetestärkelse	Tekniskt ren vetestärkelse	Stärkelse
1.29	Speltvete	Kärna av speltvete <i>Triticum spalta</i> L., <i>Triticum diocuum</i> Schrank, <i>Triticum monococcum</i>	
1.30	Triticale	Kärna av hybriderna <i>Triticum X Secale</i>	
1.31	Majs	Kärna av <i>Zea mays</i> L.	
1.32	Majsfodermjöl	Biprodukt som erhålls vid framställning av mjöl eller manna-gryn av majs. Den består huvudsakligen av skaldelar och delar av kärnan varifrån en mindre del av frövitorna tagits bort, jämfört med majskli	Växtråd
1.33	Majskli	Biprodukt vid framställning av mjöl eller av mannagryn av majs. Den består huvudsakligen av skal och i viss mån av delar av majsgröddar och en mindre mängd frövitorna	Växtråd
1.34	Majsgröddar, expeller	Biprodukt från utvinning av olja genom pressning av torkade eller blötlagda majsgröddar där delar av frövitorna och skal kan finnas kvar	Råprotein Råfett
1.35	Majsgröddar, extraherade	Biprodukt från utvinning av olja genom extraktion av torkade eller blötlagda majsgröddar där delar av frövitorna och skal kan finnas kvar	Råprotein
1.36	Majsglutenfoder ⁽²⁾	Biprodukt vid stärkelseframställning ur majs. Den består av kli och gluten med eventuell tillsats av vissa beståndsdelar av blötlägningsvätskan samt möjligen av groddar som kan ha avfettats	Råprotein Stärkelse
1.37	Majsgluten	Torkad biprodukt från framställning av majsstärkelse. Den består huvudsakligen av gluten som erhållits vid utvinning av stärkelse	Råprotein
1.38	Majsstärkelse	Tekniskt ren majsstärkelse	
1.39	Förklistrad majsstärkelse ⁽³⁾	Värmebehandlad majsstärkelse som sväller upp vid kontakt med kallt vatten	Stärkelse

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
1.40	Maltgroddar	Biprodukt som huvudsakligen består av torkade rottrådar från spannmål som grott	Råprotein
1.41	Torkad drav	Biprodukt från ölbrygning som erhålls genom torkning av rester av mältat och omältat spannmål och andra stärkelsehaltiga produkter	Råprotein
1.42	Torkad drank	Biprodukt vid sprittillverkning som erhålls genom torkning av fasta rester av jästa spannmål	Råprotein
1.43	Torkad drank med tillsats av mäsik ⁽⁴⁾	Biprodukt från sprittillverkning som erhålls genom torkning av fasta rester av jäst spannmål med tillsats av den sirapsliknande restprodukten eller av den indunstade blötlägningsvätskan.	Råprotein

(¹) Om denna ingrediens har malts finare kan adjektivet "fin" läggas till benämningen eller också kan benämningen ersättas med en motsvarande benämning.

(²) Denna benämning kan ersättas med "gluten feed av majs".

(³) Denna benämning kan ersättas med "extruderad majsstärkelse".

(⁴) Denna benämning kan ersättas med "drank och vattenlösliga rester från destillerier".

2. OLJEHALTIGA FRÖN ELLER FRUKTER: PRODUKTER OCH BIPRODUKTER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
2.01	Delvis skalade jordnötter, expeller	Biprodukt från oljeutvinning genom pressning av delvis skalade jordnötter, <i>Arachis hypogaea</i> L., och andra arter av <i>Arachis</i> (växtråd: högst 16 % av torrsubstansen)	Råprotein Råfett Växtråd
2.02	Delvis skalade jordnötter, extraherade	Biprodukt från oljeutvinning som erhålls genom extraktion av delvis skalade jordnötter (växtråd: högst 16 % av torrsubstansen)	Råprotein Växtråd
2.03	Skalade jordnötter, expeller	Biprodukt från oljeutvinning genom pressning av skalade jordnötter	Råprotein Råfett Växtråd
2.04	Skalade jordnötter, extraherade	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av skalade jordnötter	Råprotein Växtråd
2.05	Raps ⁽¹⁾	Frön från raps, <i>Brassica napus</i> L. ssp. <i>oleifera</i> (Metzg.) Sinsk., indisk raps, <i>Brassica napus</i> L. var. <i>glauca</i> (Roxb.) O.E. Schulz och rybs, <i>Brassica campestris</i> L. ssp. <i>oleifera</i> (Metzg.) Sinsk (botanisk renhet: minst 95 %)	
2.06	Raps, expeller ⁽¹⁾	Biprodukt från oljeutvinning genom pressning av rapsfrön (botanisk renhet: minst 94 %)	Råprotein Råfett Växtråd
2.07	Raps, extraherad ⁽¹⁾	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av rapsfrön (botanisk renhet: minst 94 %)	Råprotein

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
2.08	Rapsskal	Biprodukt som erhålls vid skalning av rapsfrön	Växtråd
2.09	Delvis skalade safflorfrön (färgtistel), extraherade	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av delvis skalade frön från safflor, <i>Carthamus tinctorius</i> L.	Råprotein Växtråd
2.10	Kokos, expeller	Biprodukt från oljeutvinning genom pressning av den torrade kärnan (endosperm) och det yttre höljet (tegumet) från kokospalmens frön, <i>Cocos nucifera</i> L.	Råprotein Råfett Växtråd
2.11	Kokos, extraherad	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av den torrade kärnan (endosperm) och det yttre höljet (tegument) från kokospalmens frön	Råprotein
2.12	Palmkärnor, expeller	Biprodukt från oljeutvinning som erhålls genom pressning av palmkärnor, <i>Elaeis guineensis</i> Jacq., <i>Corozo oleifera</i> (H.B.K.) L.H. Bailey (<i>Elaeis melanococca</i> auct.), i möjligaste mån befriade från det hårda skalet	Råprotein Växtråd Råfett
2.13	Palmkärnor, extraherade	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av palmkärnor, i möjligaste mån befriade från det hårda skalet	Råprotein Växtråd
2.14	Soja(bönor), rostad(e)	Sojabönor, <i>Glycine max</i> (L.) Merr., som undergått lämplig värmebehandling	
2.15	Soja(bönor), extraherad(e) och rostad(e)	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av sojabönor vilka därefter genomgått lämplig värmebehandling (växtråd: högst 8 % av torrsubstansen)	Råprotein
2.16	Skalad(e) soja(bönor), extraherad(e) och rostad(e)	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av skalade sojabönor vilka därefter genomgått lämplig värmebehandling	Råprotein Växtråd
2.17	Soja(bön)proteinkoncentrat	Produkt som erhålls av skalade sojabönor som avfettats genom extraktion	Råprotein
2.18	Soja(bön)olja	Olja från sojabönor	
2.19	Soja(bön)skal	Biprodukt som erhålls vid skalning av sojabönor	Växtråd
2.20	Bomullsfrön	Bomullsfrön, <i>Gossypium</i> spp., befriade från fibrer	Råprotein Växtråd Råfett
2.21	Delvis skalade bomullsfrön, extraherade	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av bomullsfrön befriade från fibrer och delvis från fröskal (växtråd: högst 22,5 % av torrsubstansen)	Råprotein Växtråd
2.22	Bomullsfrön, expeller	Biprodukt från oljeutvinning genom pressning av bomullsfrön befriade från fibrer	Råprotein Växtråd Råfett

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
2.23	Nigerfrön, expeller	Biprodukt från oljeutvinning genom pressning av frön från nigerplantan, <i>Guizotia abyssinica</i> (Lf) Cass. (aska olöslig i HCl: högst 3,4 %)	Råprotein Råfett Växttråd
2.24	Solrosfrön	Frön från solros, <i>Helianthus annuus</i> L.	
2.25	Solrosfrön, extraherade	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av solrosfrön	Råprotein
2.26	Delvis skalade solrosfrön, extraherade	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av solrosfrön delvis befriade från skal (växttråd: högst 27,5 % av torrsubstansen)	Råprotein Växttråd
2.27	Linfrön	Linfrön, <i>Linum usitatissimum</i> L. (botanisk renhet: minst 93 %)	
2.28	Linfrön, expeller	Biprodukt från oljeutvinning genom pressning av linfrön (botanisk renhet: minst 93 %)	Råprotein Råfett Växttråd
2.29	Linfrön, extraherade	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av linfrön (botanisk renhet: minst 93 %)	Råprotein
2.30	Olivpressmassa	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av pressade oliver, <i>Olea europaea</i> L., i möjligaste mån befriade från kärndelar	Råprotein Växttråd
2.31	Sesamfrön, expeller	Biprodukt från oljeutvinning genom pressning av frön från sesamplantan, <i>Sesamum indicum</i> L. (aska olöslig i HCl: högst 5 %)	Råprotein Växttråd Råfett
2.32	Delvis skalade kakaoböner, extraherade	Biprodukt från oljeutvinning genom extraktion av torkade och rostade kakaoböner, <i>Theobroma cacao</i> L., delvis befriade från skal	Råprotein

(¹) När det är lämpligt får orden "lägt glukosinolat innehåll" läggas till benämningen. Denna låga halt är den som definieras i gemenskapslagstiftningen.

3. FRÖN FRÅN BALJVÄXTER, PRODUKTER OCH BIPRODUKTER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
3.01	Kikärter	Frön av <i>Cicer arietinum</i> L.	Råprotein
3.02	Guarmjöl, extraherat	Biprodukt som erhålls genom extraktion av växtslem ur frön från <i>Cyamopsis tetragonoloba</i> (L.) Taub.	Råprotein
3.03	Ervum ervilia	Frön av <i>Ervum ervilia</i> L.	
3.04	Lathyrus sativus ⁽¹⁾	Frön av <i>Lathyrus sativus</i> L. som genomgått lämplig värmebehandling	

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
3.05	Linser	Frön av <i>Lens culinaris</i> a.o. Medik	
3.06	Sötlupiner	Frön av <i>Lupinus</i> spp. med låg halt av bitterämnen	
3.07	Bönor, rostade	Frön av <i>Phascolus</i> eller <i>Vigna</i> spp. som genomgått lämplig värmebehandling för att förstöra giftiga lectiner	
3.08	Ärter	Frön av <i>Pisum</i> spp.	
3.09	Ärtfodermjöl	Biprodukt som erhålls vid framställning av ärtmjöl. Den består huvudsakligen av delar av grobladen och i viss mån av skal	Rent protein Växtråd
3.10	Ärtkli	Biprodukt vid malning av ärtor. Den består huvudsakligen av skal från skalningen och rensningen av ärtorna	Växtråd
3.11	Bondbönor	Frön av <i>Vicia faba</i> L. ssp. <i>faba</i> var. <i>equina</i> Pers. och var. <i>minuta</i> (Alcf.) Mansf.	
3.12	Monanthavicker	Frön av <i>Vicia monanthos</i> Dosf.	
3.13	Vicker	Frön av <i>Vicia sativa</i> L. var. <i>sativa</i> och andra sorter	

(¹) Denna benämning bör kompletteras med arten av den genomförda värmebehandlingen.

4. STAMKNÖLAR, ROTFRUKTER OCH RÖTTER, PRODUKTER OCH BIPRODUKTER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
4.01	Bet(socker) pressmassa	Biprodukt från sockerframställning som består av extraherade och torkade delar av sockerbeta <i>Beta vulgaris</i> L. ssp. <i>vulgaris</i> var. <i>altissima</i> Doell (aska olöslig i HCl: högst 3,5 % av torrsbstans)	Totalt socker uttryckt som sackaros
4.02	Betmelass	Biprodukt som består av den sirapshaltiga rest som samlas upp vid framställning eller raffinering av betsocker (högsta vattenhalt: 25 %)	Totalt socker uttryckt som sackaros
4.03	Melasserad betpressmassa	Biprodukt från sockerframställning som består av torkad sockerbetsmassa med tillsats av melass	Totalt socker uttryckt som sackaros
4.04	(Socker) (betrinass)	Biprodukt som erhålls efter jäsning av betmelass vid framställning av alkohol, jäst, citronsyra eller andra organiska ämnen	Råprotein Icke-proteinkväve (NPN)
4.05	(Bet)socker (¹)	Socker som extraherats från sockerbetor	Sackaros

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
4.06	Sötpotatis	Rotknölar av <i>Ipomaea batatas</i> (L.) Poir, oberoende av form	Stärkelse
4.07	Maniok/Cassava	Rötter av <i>Manihot esculenta</i> Crantz., oberoende av form	Stärkelse
4.08	Puffad maniokstärkelse	Stärkelse som erhålls av maniokrötter som expanderas starkt genom lämplig värmebehandling	Stärkelse
4.09	Potatispressmassa	Biprodukt från extraktion av potatisstärkelse, <i>Solanum tuberosum</i> L.	
4.10	Potatisstärkelse	Tekniskt ren potatisstärkelse	Stärkelse
4.11	Potatisprotein	Torkad biprodukt från stärkelseframställning, huvudsakligen bestående av proteinämnen som erhålls efter utvinning av stärkelse	Råprotein

(¹) Benämningen kan ersättas med "sukros".

5. ANDRA FRÖN OCH FRUKTER, PRODUKTER OCH BIPRODUKTER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
5.01	Johannesbröd	Produkt som erhålls genom krossning av de torkade frukterna (baljorna) från johannesbrödträdet, <i>Ceratonia siliqua</i> L., befriade från frön	Växträd
5.02	Citruspressmassa	Biprodukt som erhålls genom pressning av citrusfrukter, <i>Citrus</i> spp., vid framställning av citrusjuice	Växträd
5.03	Äppelpressmassa	Biprodukt som erhålls genom pressning av äpplen, <i>Malus</i> spp., vid framställning av äppeljuice	Växträd
5.04	Tomatpressmassa	Biprodukt som erhålls genom pressning av tomater, <i>Solanum lycopersicum</i> Karst., vid framställning av tomatjuice	Växträd
5.05	Druvpressmassa	Biprodukt genom pressning av vindruvor, <i>Vitis vinifera</i> L., vid framställning av druvjuice	Växträd
5.06	Druvkärnor, extrakt	Biprodukt från bearbetning av vindruvor och som nästan enbart består av kärnor	Växträd

6. VALLFODER OCH ANNAT GROVFODER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
6.01	Lusernmjöl ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom torkning och malning av tidigt skördad lusern <i>Medicago sativa</i> L. och <i>Medicago var. Martyn</i> (botanisk renhet: minst 80 %) (aska olöslig i HCl: högst 3,4 %)	Råprotein Växtråd
6.02	Lusern, pressrest	Torkad biprodukt som erhålls vid pressning av saft från lusern	Råprotein
6.03	Lusern, proteinkoncentrat	Produkt som erhålls genom artificiell torkning av delar av den saft som pressats ur lusern och som centrifugeras och värmebehandlas för utfällning av proteiner	Karotin Råprotein
6.04	Klövermjöl ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom torkning och malning av tidigt skördad klöver, <i>Trifolium</i> spp. (botanisk renhet: minst 80 %) (aska olöslig i HCl: högst 3,4 %)	Råprotein Växtråd
6.05	Grönmjöl ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom torkning och malning av späda foderväxter (aska olöslig i HCl: högst 3,4 %)	Råprotein Växtråd
6.06	Vetehalm	Halm från vete	
6.07	Halm från spannmål, behandlad ⁽²⁾	Produkt som erhålls genom lämplig behandling av halm från spannmål	Råprotein Icke-proteinkväve (NPN) om behandlad med ammoniak, natrium om behandlad med NaOH

⁽¹⁾ Termen "mjöl" får ersättas med "pellets". Uppgift om torkningsmetod får ingå i benämningen.

⁽²⁾ Benämningen bör kompletteras med arten av utförd kemisk behandling.

7. ANDRA VÄXTER, PRODUKTER OCH BIPRODUKTER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
7.01	Sockerrörsmelass	Biprodukt som består av den sirapsliknande rest som samlas upp vid framställning eller raffinering av socker från sockerrör, <i>Saccharum officinarum</i> L. (högsta vattenhalt: 25 %)	Totalt socker uttryckt som sackaros
7.02	Sockerrörsvinass	Biprodukt som erhålls efter jäsning av rörmelass vid framställning av alkohol, jäst, citronsyra eller andra organiska ämnen	Råprotein Icke-proteinkväve NPN
7.03	(Rör)socker ⁽¹⁾	Socker som extraherats från sockerrör	Sackaros
7.04	Algmjöl	Produkt som erhålls genom torkning och krossning av alger, särskilt brunalger. Varan får eventuellt tvättas för att minska jodhalten	Aska

⁽¹⁾ Denna benämning kan ersättas med "sackaros".

8. MJÖLKPRODUKTER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
8.01	Skummjölkspulver	Produkt som erhålls genom torkning av mjölk som till största delen avfettats	Råprotein
8.02	Kärnmjölkspulver	Produkt som erhålls genom torkning av vätska som separerats under kärning av smör	Råprotein Råfett Laktos
8.03	Vasslepulver	Produkt som erhålls genom torkning av resterande vätska vid framställning av ost, färskost, kasein eller liknande processer	Råprotein Laktos
8.04	Vasslepulver laktosreducerat	Produkt som erhålls genom torkning av vasslepulver, varur en del av laktosen har utvunnits	Råprotein Laktos
8.05	Vassleproteinpulver ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom torkning av de mjölkproteiner som utvunnits ur vassle eller mjölk genom kemisk eller fysisk bearbetning	Råprotein
8.06	Kaseinpulver	Produkt som erhålls ur skummjölk eller kärnmjölk genom torkning av kaseinet som utvunnits med syror eller löpe	Råprotein
8.07	Laktospulver	Det socker som separeras från mjölken eller vassla genom rening och torkning	Laktos

⁽¹⁾ Denna benämning får ersättas med "mjölkäggvitepulver".

9. PRODUKTER FRÅN LANDDJUR

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
9.01	Köttmjöl ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom uppvärmning, torkning och malning av hela eller delar av varmblodiga landdjur, från vilka fettet delvis kan ha avlägsnats genom extraktion eller mekanisk separation. Produkten skall huvudsakligen vara fri från hovar, horn, borst, hår och fjädrar samt från mag- och tarminnehållet (råprotein: minst 50 % av torrsubstansen) (aska olöslig i HCl: högst 2,2 %)	Råprotein Råfett Aska
9.02	Kött- och benmjöl ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom uppvärmning, torkning och malning av hela eller delar av varmblodiga landdjur, från vilka fettet kan ha avlägsnats genom extraktion eller mekanisk separation. Produkten skall huvudsakligen vara fri från hovar, horn, borst, hår och fjädrar samt från mag- och tarminnehåll	Råprotein Råfett Aska
9.03	Benmjöl	Produkt som erhålls genom uppvärmning, torkning och fin malning av ben från varmblodiga landdjur, från vilka fettet till stor del avlägsnats genom extraktion eller mekanisk separation. Produkten skall huvudsakligen vara fri från hovar, horn, borst, hår och fjädrar samt från mag- och tarminnehåll	Råprotein Aska

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
9.04	Grevar	Restprodukt från framställning av talg och andra extrahe- rade eller från skilda fetter av animaliskt ursprung	Råprotein Råfett
9.05	Fjäderfämjöl ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom torkning och malning av bipro- dukter från slaktade fjäderfän. Produkten skall huvudsakli- gen vara fri från fjädrar (aska olöslig i HCl: högst 3,3 %)	Råprotein Råfett Aska
9.06	Fjädermjöl, hydrolyserat	Produkt som erhålls genom hydrolys, torkning och malning av fjäder från fjäderfä (aska olöslig i HCl: högst 3,4 %)	Råprotein
9.07	Blodmjöl	Produkt som erhålls genom torkning av blod från slaktade varmblodiga djur. Produkten skall huvudsakligen vara fri från föroreningar	Råprotein
9.08	Animaliskt fett	Produkt som består av fett från varmblodiga landdjur	

⁽¹⁾ Produkter med mer än 13 % fett i torrsubstansen skall betecknas som "fettrika".

10. FISKAR, ANDRA MARINA DJUR, PRODUKTER OCH BIPRODUKTER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
10.01	Fiskmjöl ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom bearbetning av hel eller delar av fisk från vilken oljan delvis kan ha avlägsnats och med eventuell tillsats av fiskpressvatten (aska olöslig i HCl: högst 2,2 %)	Råprotein Råfett Aska
10.02	Fiskpressvatten, kondenserat	Stabiliserad produkt som består av vätska som erhålls vid fiskmjölframställning, varifrån en stor del av fiskoljan och en del av vattnet har avlägsnats	Råprotein
10.03	Fiskolja	Olja från fisk	
10.04	Fiskolja, raffinerad, härdad	Olja från fisk, raffinerad och härdad	Jodtal

⁽¹⁾ De produkter vars torrsubstans innehåller mer än 75 % råprotein kan benämnas "proteinrika".

11. MINERALER

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
11.01	Kalciumkarbonat ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom malning av produkter som innehåller kalciumkarbonat, t.ex. kalksten, ostronskal eller musselskal, eller genom fällning i sur lösning (aska olöslig i HCl: högst 5 %)	Kalcium Aska olöslig i HCl
11.02	Kalciummagnesiumkarbonat	Naturlig blandning av kalciumkarbonat och magnesiumkarbonat	Kalcium Magnesium
11.03	Kalkhaltiga havsalger (Maerl)	Naturligt förekommande produkt som erhålls från kalkhaltiga alger, malda eller granulerade (aska olöslig i HCl: högst 5 %)	Kalcium Aska olöslig i HCl
11.04	Magnesiumoxid	Tekniskt ren magnesiumoxid (MgO)	Magnesium
11.05	Kieserit	Naturligt magnesiumsulfat (MgSO ₄ ·H ₂ O)	Totalfosfor Kalcium
11.06	Dikalciumfosfat ⁽²⁾	Utfällt kalciumdivätefosfat, monohydrerat från ben eller oorganiska ämnen (CaHPO ₄ ·xH ₂ O)	Kalcium Totalfosfor
11.07	Monodikalciumfosfat	Produkt som framställs på kemisk väg och som består av lika delar dikalciumfosfat och monokalciumfosfat	Totalfosfor Kalcium
11.08	Råfosfat, fritt från fluor	Produkt som erhålls genom malning av renade fosfater varifrån fluor borttagits på lämpligt sätt	Totalfosfor Kalcium
11.09	Benmjöl, fritt från limämne	Steriliserade och malda ben, fria från limämne och från vilka fett avlägsnats	Totalfosfor Kalcium
11.10	Monokalciumfosfat	Tekniskt ren kalciumdivätefosfat, monohydrerat [Ca(H ₂ PO ₄) ₂ ·xH ₂ O]	Totalfosfor Kalcium
11.11	Kalciummagnesiumfosfat	Tekniskt ren kalciummagnesiumfosfat	Magnesium Totalfosfor
11.12	Monoammoniumfosfat	Tekniskt ren monoammoniumfosfat (NH ₄ H ₂ PO ₄)	Totalkväve Totalfosfor
11.13	Koksalt ⁽³⁾	Tekniskt ren natriumklorid eller produkt som erhållits genom malning av naturligt förekommande koksalt, t.ex. sten- eller havssalt	Natrium
11.14	Magnesiumpropionat	Tekniskt ren magnesiumpropionat	Magnesium

⁽¹⁾ Uppgift om produktens ursprung får ersätta eller komplettera benämningen.

⁽²⁾ Framställningsprocessen kan inkluderas i benämningen.

⁽³⁾ Typ av natriumkälla kan ersätta benämningen eller läggas till denna.

12. DIVERSE

Nummer	Benämning	Beskrivning	Obligatorisk märkningsgrupp
1	2	3	4
12.01	Bageribiprodukter	Biprodukter från framställning av kex, kakor eller pasta	Stärkelse Totalt socker uttryckt som sackaros
12.02	Konfektyrbiprodukter	Biprodukt som erhålls vid framställning av choklad, godsaker och annan konfektyr	Stärkelse Totalt socker uttryckt som sackaros
12.03	Fettsyror	Biprodukt som erhålls vid avsyning av oljor eller fetter av ospecificerat vegetabiliskt eller animaliskt ursprung genom neutralisering med natriumhydroxid eller genom destillering	Råfett
12.04	Salter av fettsyror ⁽¹⁾	Produkt som erhålls genom förtvålning av fettsyror med hjälp av kalcium, natrium eller kaliumhydroxid	Råfett Ca (Na eller K, i förekommande fall)

⁽¹⁾ Benämning kan kompletteras med angivande av använt salt.

DEL C

Bestämmelser beträffande deklaration av vissa beståndsdelar i foderråvaror som inte tas upp i förteckningen

För avyttrade foderråvaror som inte finns i förteckningen i bilagens B-del gäller obligatorisk deklaration av de beståndsdelar som anges i kolumn 2 i nedanstående tabell i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 5.1 punkt d

Kategori av foderråvara	Obligatorisk märkningsuppgift
1	2
Spannmål	
Spannmål: produkter och biprodukter	Stärkelse om > 20 % Råprotein om > 10 % Råfett om > 5 % Växtråd
Oljehaltiga frön eller frukter	
Oljehaltiga frön eller frukter: produkter eller biprodukter	Råprotein Råfett om > 5 % Växtråd
Frön från baljväxter	
Produkter och biprodukter av frön från baljväxter	Råprotein Växtråd
Stamknölar, rotfrukter och rötter	
Oljehaltiga frön eller frukter: produkter och biprodukter av rotknölar och rötter	Stärkelse Växtråd
Produkter och biprodukter från bearbetningen av sockerbetor	Råfibrer Totalt socker uttryckt i sackaros

Kategori av foderråvara	Obligatorisk märkningsuppgift
1	2
Andra frön och frukter, deras produkter och biprodukter	Råprotein Växttråd
Vallfoder och annat grovfoder	Råprotein Växttråd
Andra växter: produkter och biprodukter	Råprotein Växttråd
Produkter och biprodukter från bearbetning av sockerrör	Råprotein Växttråd Totalt socker uttryckt som sackaros
Mjölksprodukter	Råprotein
Mjölksprodukter med hög halt av laktos	Råprotein Laktos
Produkter av landdjur	Råprotein om > 10 % Råfett om > 5 %
Fisk, andra marina djur, deras produkter och biprodukter	Råprotein om > 10 % Råfett om > 5 %
Mineraler	Tillämpliga mineraler
Diverse	Råprotein om > 10 % Växttråd Råfett om > 10 % Stärkelse om > 30 % Totalt socker uttryckt som sackaros om > 10 %